

HÍRLEVELE

2011.

Karácsony hava

Karácsonyi üzenet

Advent idején a lélek tiszta csendjében, kizárva a nem biztos, hogy jófelé rohanó világot, készülődünk. Várjuk az örömhírt, a Megváltó érkezését, aki elhozza közénk a békét és a szeretetet. Keressük, mint életünkben annyiszor, a jó irányt, a jászol felett ragyogó betlehemi Csillagot. A Kisded Jézus visszahozza gyermekkorunk világát, olyan jó egy kicsit újra gyermekké válni, együtt örülni égi és földi szereteteinkkel. Gyermekkorom kedves köszöntő verssora jut mindig eszembe a karácsonyfa alatt: ha elmúlik majd a karácsony, Te akkor is maradj velünk. Maradjon velünk a lélek tiszta csendje, az ajándékozás közös örömeinek élménye, a béke, a szeretet, és iránytűnek a Csillag fényessége, hogy el ne tévedjünk.

E gondolatok jegyében kívánunk minden kedves diáktársunknak, szereteteik körében kegyelemteljes Ünnepeket!

A BDSZ Elnöksége

LELKESÉDÉS

Közel hozzád(m) – Karácsony – a „tökéletes élmény”?

Advent van. Új advent. És ha most megkérdeném magamtól, hogy hogy is vagyok én azzal, hogy egy új adventet kezdünk, azon kapom magam, hogy jól el tudtam volna úgy képzelni, hogy idén nem kezdünk új adventet, hanem úgy szépen belemegyünk a karácsonyba. „Szenteste reggelén” belefaram a karácsonyfát a tartóba, utána megiszok valahol egy forró csokit, délután meglátogatom a barátaimat, este meghallgatom a Karácsonyi Oratóriumot és éjféli mise. Vagy legalábbis, úgy nagyon csendben szeretném átélni ezt a karácsony előtti készülődést. Talán az tart vissza ettől a néhány hét készülési időtől, hogy az adventet nem kevesen úgy képzeljük el, hogy kapunk egy olyan „négy hetet”, amelyben rágyúrunk arra, hogy majd karácsonykor, valamilyen „tökéletes élményt” élhessünk át... És hogy ezzel a várva várt „tökéletes élménnyel” mi lesz? És azután? Meg azután?

Lemondtam a régi mobilszámomat. Ez biztosan senkit sem érdekel. A mobilszámok jönnek és mennek. A képernyő hátere is állandóan változik, a csengőhang is... talán még a hátlap is, meg minden saját igényeink szerint testre szabható. Ez is lehet egyfajta „tökéletes élmény”.

Ott találtam magam a várakozók között. A gépi hang azt mondta, hogy a hívott fél jelenleg nem elérhető, és hogy ismételjem meg a hívást később.

Nagyon szerettem volna vele beszélni. Már régóta hiányzott. „Ha nem is láthatom, legalább halljam a hangját!” – gondoltam magamban. Másnap, amikor újra hívtam, azt mondta be a férfi udvarias, de személytelen gépi hangja, hogy műszaki okok miatt nem kapcsolható. Szaggatott hangjelzések és némaság. Kezdek belenyugodni, hogy nem érem el. Megint távol leszünk egymástól jó hosszú ideig. ... Végül kinyomtam a piros gombbal.

Nem tettem a kabátom zsebébe, mert túl körülményes lett volna elhúzni az amúgy sem kézre eső széldzseki cipzárját, meg kereshetném a kulcsok és papírsebkecso-cafatok közt. No meg aggódtam, hogy esetleg félreerjtem, és akkor összetörök, és akkor vége... oda minden elérhetőség, kapcsolatok, munkahelyi és egyéb telefonszámok, személyes jegyzetek. És főleg sajnáltam volna azt a 47 percnyi hangfelvételt, amelyet a minap nagyapámmal készítettem. Úgy döntöttem, hogy a kezemben tartom. Az lesz a legbiztosabb.

Nyomogatni kezdtem a billentyűit. Krómzott perem, érintőképernyő. Zöld és piros, meg sárga ikonok a kijelzőn. Sokféle, nehezen meghatározható hang. Tovább nyomogatom, hátha lehet vele szolmizálni, de félhangoknál többet nem adott ki magából. Beleuntam. Körülnéztem az üzletben,

(folytatás a következő oldalon)

Folytatás az előző oldalról

lát-e valaki. „Itt egy beszélsapkás ipse, aki jól elvan a mobiljával” – gondolhatják rólam.

Már majdnem megfeledkeztem az összegyűrt sorszámomról. Idegesen keresni kezdtem. Hol jobbra, hol balra csapkodtam a zsebeimre. Talán meglesz. Hosszas keresés után fellelgeztem, amikor a nadrágom farzsebében, a kulcsosó társaságában rátaláltam. Hamar megkerestem a falon a digitális táblát, ahol a következő négy szám volt látható: 427, 132, 556, 879. Még nem az enyém jön. Ja, igen. Mert én vagyok a... a... a... – forgatom jobbra-balra a cetlit – az 557-es.

Figyelmem kell. Mindjárt én következem. Addig csak úgy bámészkodom. Egyik kezemben a telefonomat, a másikban az elveszett, de megkerült, hőpapírra nyomtatott sorszámat szorongatom. Bármikor jöhetnek.

Figyelem az embereket. A vásárlás után elhagyják a pultot. Boldogok mind, ragyog a szemük. Egy babakocsiban nutellával összemaszatolt képű kislány rózsaszínű játékmobilt nyomogatott. Minden gombra más-más dal bújt elő a kínai csodából. A dzsinglibellszt játszotta. Bevallom tetszett ez a nagyon gagyi zene. Vele együtt dudorásztam. Tam, tam, tam, tam, tam... Ahogy nehézkesen elhagyják az üzletet, az éppen bezáródó bejárati üvegajtó hirtelen nekivágódik a babakocsinak. Repülni kezd a rózsaszínű barbi-mobil a kislány kezéből ki, egyenesen a sáros, hóval fedett járdára. Tovább szól a zene, már nem csak bennem, hanem kint az utcán és a járdán is. A kislány bömbölése elnyomja a zenémet. Az anyuka érdekes ákcentussal ráordít a gyerekre: „Jáj, Számántá, ne sírj má', há veszek neked másikat!”.

Én pedig bent körbenézek. Felfigyelek az óriási tömbbetűkkel falra írt szavakra. Kibetűzőm szépen, lassan: KÖ-ZEL HOZ-ZÁD. – Ó, micsoda jó szöveg. Közel hozzád. Próbálom megfejteni AZ üzenetet. Átírom magamban: Közel hozzám. Érzem, hogy megszólít. Megszólítja magányomat is. Valahol nagyon belül megérint. Lényem közepébe talál. Ki az, aki igazán közel lenne most hozzám? Kihez merem én ebben az életben igazán közel kerülni? Kit hagytam, hogy közel jöjjön hozzám? ... közel hozzám. Biztosan szép lenne, ha Istenre tudnám vonatkoztatni. Közel hozzám. Ó közel van hozzám.

Ahogy elcsitul bennem a dzsinglibellsz, hamarosan Izaiás is megszólal bennem: „... közel hozzád... az ajkadon és a szívedben...” Közel lenni? Annyira idegen minden. Önmagamtól is sokszor olyan távol vagyok. Közel... Közel... „közel van és eljön az Úr...” közel... közel... „Közelgő Istenünk elé ter-

jesszük esdekelő imánk...” Ezt más sokszor énekeltük a gyertyagyújtáson.

Kezemben a telefon remegni kezd, és lány adventi muzsika kél szárnyra belőle. Megkomponált csengőhangja: „Jöjj el, Urunk, áldott Üdvözítőnk...” Kijelzőjén a felirat: Önnek multimédiás üzenete érkezett. Options, (legördül a menü) Open, és megjelenik az üzenet.

From (kitől): *Semmelweis Egyetem Mentálhigiéné Intézet*; To (kinek): *Hortobágyi Arnold OSB Object* (tárgy): *Karácsonyi üdvözlés*; Attachment (csatolmány): *aranycsillag.jpg*. – Á, ez a betlehemi csillag lesz. Csodás. Itt a mobilomon. ... „Betlehembe ne menjél, fölhaláljuk...”; Üzenet: (Mi ez, csak ennyi? – Kérdelem magamban.) „A fényt a mindennapokhoz kitől kapod meg ma?” Open pictures (kép megnyitása). Nézem a kijelzőn az animált gif-et (képet). A csillag forog és ragyog. Megjelenik alatta a szöveg is: „A fényt a mindennapokhoz kitől kapod meg ma?” – Hm. Űtös, nem egy hagyományos „kellemes karácsonyt” akart kívánni a TO. Jó kérdés. Elmondom majd a fiúknak a gyertyagyújtáson. Talán ez az ő kérdésük is lehetne. Talán arra is gondolnak majd, hogy fény legyenek egymás számára a mindennapokban. Ne csak az ünnep kedvéért. ... És a csillag tovább forog és ragyog a kijelzőn. Gyönyörű. Élvezem. Jó élni.

Miközben újra olvasom a falon lévő jókora feliratot, megszólal bennem egy másik zene is... „Oly távol vagy tőlem, és mégis közel...” Hm. Mégis te vagy az Uram?..?..? Közel vagy hozzám...

A „fény” is érdekes lehet. – ...Ennek a kis meggyújtott gyertyának a fénye belekiáltja a ránk nehezedő sötétségbe, hogy nincs az emberi életnek olyan elhagyatottsága, ahol egészen egyedül kellene lennünk. Isten közel van hozzánk. Egy apró fény, egy kicsi láng elegendő ahhoz, hogy merjünk belépni a sötétségbe.

„Oly távol vagy tőlem és mégis közel...” A hangos „utastájékoztató” hangja töri meg a bennem lüktető dalt: „Az 557-es számú ügyfelünket, kérjük, fáradjon a 8-as ablakhoz.”

Ne feledd el: Isten közel van hozzád!

HORTOBÁGYI ARNOLD OSB
Pappá szentelték aug. 15-én.

1%:

Egyesületünk köszönettel fogadja az 1% felajánlást minden diáktársunktól, pártoló tagunktól.

A felajánlott összeget a területi szervezeteink, közösségeink támogatására fordítjuk.

Adószámunk: 19113966-1-08

Az Ösztöndíjalap és Segélyalap támogatása

a diákszövetségi számlaszámra történhet, ahová a tagdíjat is fizeted.

Kérjük a név (iskola, érettségi) adatai mellett az Ösztöndíjalap/Segélyalap támogatása megjelölést a közlemény rovatban.

2012-ben az Arcus Temporum augusztus 24-26. között kerül megrendezésre. Kérjük, írja be naptárába!

Válogatás a BDSZ Elnökségének határozataiból

Jelen rövid beszámoló az elmúlt ősz legfontosabb elnökségi határozatait tartalmazza. Az Elnökség összes határozatának teljes szövegét a www.bencesdiak.hu honlapon olvashatjátok.

1. Az Elnökség a legfontosabb kérdésben, a **tagdíjrendelet** ügyében kidolgozta a jövő évtől érvényes tagdíjelőírás sarokpontjait tartalmazó koncepciót. A részletes szabályok kidolgozása még várat magára, néhány fontos újítás azonban már körvonalazódott. A még, illetve már nem kereső fiataloknak és az időseknek például külön tagdíj kerül megállapításra, az erre vonatkozó korhatárokat generális jelleggel, az érettségigtől eltelt évek száma (5 ill. 45 év) alapján fogjuk számítani. A jövőben a **tagdíjat csak tárgyév**re lehet majd fizetni.
2. Meghívott diáktársunk, GERE BEN FERENC két javaslatot terjesztett elő az Elnökség 2011. október 25-i ülésén. Az egyik egy **BDSZ Archívum** felállítására vonatkozott. Ez az Archívum rendezett formában tartalmazná mindazon dokumentumokat, amelyet a tagság vagy az Elnökség megőrzésre érdemesnek tart. Az Archívum helye lehetne a Diákszövetség székhelye, Pannonhalma. Célja pedig a jövőbeni esetleges kutatások lehetővé tétele, illetve a fiatal még tanuló diáktársak tájékoztatása. Elsősorban a tagság által rendelkezésünkre bocsátott memoárok, fotók szerepelhetnének benne. A másik érdemi javaslat a **BDSZ Almanach** újjáélesztését indítványozta. Az indítványozó szerint az Almanach különösen az idősebb diáktársak számára lenne fontos kiadvány. Ezen felvételek megvitatása után az Elnökség felkérte a Főtitkárt, hogy a két javaslat megvalósíthatóságát vizsgálja meg, és keressen pénzügyi fedezetet a megvalósításhoz. A megvalósítási terv elkészítésére vonatkozó határidőt 2012. március 15-én állapítja meg.
3. A **Hírlevél** kiadásával kapcsolatban az Elnökség meghallgatta HUNYADI MÁRTON diáktársunkat. Hunyadi Mártonnak a technikai részletekre vonatkozó, áttekinthető jellegű ismertetése után az Elnökség úgy határozott, hogy őt, illetve RADICS OTTÓT megbízza egy karácsonyi alternatív Hírlevél elkészítésével. Ennek ismeretében fog arról határozni, hogy 2012. január 1-től a fent említett két bencés diáktársunkat bízza-e meg a Hírlevél szerkesztésével.
4. A levelezőlista ügyében BENKŐ ZOLTÁN diáktársunk elektronikus levélben megküldött kifogása alapján döntött az Elnökség. A BDSZ Elnökségének felfogása szerint az érintett levelezőlista önszerveződésen alapuló, demokratikus levelezőlista, amely nem a BDSZ vagy az Elnökség hivatalos fóruma. **A levelezőlistán küldött leveleket az Elnökség nem kívánja moderálni**, mert azt ellentétesnek tartja a szabad információáramlás és véleménynyilvánítás elvével. Az Elnökség úgy határozott, hogy az erre vonatkozó, megtevesztő tájékoztatás cseréjét fogja kezdeményezni a levelezőlista moderátoránál.

Tájékoztatás dr. Németh Szilárd (Ph 81) BDSZ ellen indított peréről

A mint a Hírlevél 2011. szeptemberi számában már tájékoztatást adtunk, diáktársunk, DR. NÉMETH SZILÁRD (Ph 81) keresettel fordult a Győr-Moson-Sopron Megyei Bírósághoz azt kérelmezve, hogy a bíróság semmisítse meg 2011. április 9-i rendkívüli küldöttgyűlés határozatait. A küldöttek ekkor hívták vissza tisztségükből az elnökség minden választott tagját, így magát dr. Németh Szilárdot is.

A keresetlevelében dr. Németh Szilárd azt állítja, hogy a küldöttgyűlés összehívása jogellenes volt, mivel arról csak az akkori elnökség (melynek dr. Németh Szilárd is tagja volt) rendelkezhetett volna. Továbbá azzal is érvelt, hogy a küldöttgyűlésen olyan küldöttek (pótküldöttek) is szavaztak, akik nem voltak az elnökséghez bejelentve. Harmadrészt pedig arra alapozta keresetlevelét, hogy az elnökség visszahívásáról szóló határozat nem volt megindokolva.

Dr. Németh Szilárd ezen felül kérte a bíróságtól, hogy rendeljen ki ügygondnokot a BDSZ-hez. Ezen túlmenően pedig kérte a meghozott határozatok végrehajtásának felfüggesztését, magyarul azt, hogy dr. Németh Szilárd és a többi visszahívott tag addig irányíthassa a BDSZ-t, ameddig a per jogerősen be nem fejeződik a bíróságon.

A bíróság az ügygondnok kirendelésére vonatkozó kérelmet elutasította, és nem adott helyt annak a kérelemnek,

hogy a BDSZ-t a per befejezéséig dr. Németh Szilárd és a többi visszahívott elnökségi tag irányítsa.

Az eddigi két tárgyaláson ezen túlmenően több tanú is meghallgatásra került, és nyilvános jellegre tekintettel a BDSZ néhány tagja is megjelent. A következő tárgyalás 2012. január 16-án 13.00 órakor lesz a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság földszint 23-as tárgyalójában.

Az Elnökség természetesen mindent megtesz a BDSZ érdekeinek védelme és a per sikeres befejezése érdekében. Rengeteg energiánk megy el arra, hogy tárgyalásokra készüljünk, ahelyett, hogy azt a BDSZ érdemi ügyeinek intézésére fordítanánk. Emellett az ügyvédi költségek tárgyalásról tárgyalásra is folyamatosan növekednek.

A BDSZ-ért tenni akarók munkaidejének értékes felhasználása, illetve a beszédett tagdíjak megóvása érdekében, mint felelős gazdálkodók és nem utolsó sorban, mint egykori Diáktársak minden alkalmat megragadunk arra, hogy dr. Németh Szilárddal peren kívül megegyezzünk. Jelen összegzés zárszava sem lehet más: felajánljuk a békés út lehetőségét dr. Németh Szilárd számára. Bízunk abban, hogy diáktársunk nem hagyja veszni több évtizedes közös munkánkat, és visszavonja a BDSZ elleni keresetét.

A BDSZ Elnöksége

Diákszövetségünk elnöksége elismerését és köszönetét fejezi **Scherer Norbert (Bp 48)** diáktársunknak, aki hosszú éveken át gondozta Hírlevelünket annak főszerkesztőjeként. Elismerésünk a szakmai tudással-tapasztalattal végzett munkáért, köszönetünk a mindig tettekre kész, segítő odaadással jár, amelyet minden lapszámmunk elkészítése előtt megtapasztalhattak a szerkesztésben közreműködő diáktársak.

Kedves Norbert! Kérünk fogadd el tőlünk az örökös tiszteletbeli főszerkesztői címet! Szeretnénk remélni, hogy munkánk során továbbra is számíthatunk bölcseségedre, őszinte észrevételeidre.

a BDSZ elnöksége

Scherer Norbert méltatása

Norbert 8 éven át volt osztálytársam. 71 éve ismerem. Édesapja zenetanár volt, és a Páva utcában laktak. A Baross u. 62-ben lévő Bencés Gimnázium és Rendház kápolnájában minden reggel találkoztunk. Oda jártunk mindketten reggelként ministrálni. Az érettségig megelőző években Norbert a kápolna sekrestyéi feladatait is ellátta. Gondoskodott az oltárok rendben létéről, a szükséges kellékekről (víz, bor, ostya) és az atyák személyes liturgikus eszközeiről (vállkendő, purificatórium).

Érettségi után az esztergomi főegyházmegye szemináriumában tanult évekig kispapként. Az Állami Egyháziügyi Hivatal által kézben tartott évtizedek ismert körülményei között a szentelésig már nem jutott el. A szeminárium elhagyása után előbb tanári diplomát, majd jogi végzettséget szerzett.

Életének döntő és leghosszabb részét az Akadémiai Könyvkiadónál töltötte, ahol számos tudományágban volt jeles tudósaink, professzoraink, akadémikusaink életműveit megtestesítő szakkönyvek felelős szerkesztője. Az itt szerzett tapasztalatai birtokában vállalkozott arra, hogy a BDSZ kiadványainak: az Almanach-nak és a Hírlevélnek főszerkesztői munkakörét ellássa. Ezt végezte lelkiismerettel és kitarító szorgalommal még a túl a 80. életében is.

Köszönjük Norbert!

Szívből ölel osztálytársad: FABER MIKLÓS

Tájékoztató a BDSZ flotta átalakulásáról

Örömmel tájékoztatlak benneteket, hogy november közepétől a Bencés Flotta betagozódott a Katolikus Flotta alá. Ez a díjsszabásokban egyelőre csak minimális különbséget jelent. A jelentősebb változás az, hogy havonta 80 db SMS ingyen van már a csomagunkban - a pontos tarifatablázat a www.bencesdiak.hu honlapon megtalálható.

Folyamatos tárgyalások folynak a Telenorral, hogy még kedvezőbb díjsszabásokat tudjunk kieszközölni, ezekről lehetőség szerint igyekszünk majd napra készen informálni a diáktársakat.

Fontos és elengedhetetlen, hogy felhívjam a figyelmet a **telefonszámlák** pontos, és határidőben történő fizetésére, illetve a későn fizetők utolérésének nehézségeire. A Katolikus Flottához való szeptemberi társulást néhány diáktárs miatt felhalmozott tartozások akadályozták meg. A rendszeres tartozókat kénytelen a Telenor megfelelő módon, hívástiltással, megszüntetéssel szankcionálni, ezért kérek benneteket, hogy fokozottan **figyeljete oda számláitokra**, tekintve, hogy a diáktársakra, a Diákszövetségre fog ráterhelődni a tartozás, amit a Szövetség nem tud vállalni, valamint a visszaállítás is nagyon sokba kerül (7.000 Ft).

A korábbi számlák kiegyenlítéséhez javasoljuk az **átutalást**, ha az nem megy, akkor befizetéskor mondjátok meg az ügyintézőnek, hogy a **27414308-as ügyfélszámon** nézzék meg a tartozást (november 15-től új ügyfélszámunk van, ezért nem lehet már régebbi tartozást az ATM-ben sem fizetni !!!) **a jelszó: 1 2 3 4 5 6**

A Telenornál szeretnénk visszakapcsolatni a tartozás emlékeztető SMS-t, reményeink szerint hamarosan sikerül. Belépni, vagy telefont rendelni továbbra is a **telefon@bencesdiak.hu** e-mailcímen lehet. **Kaució: 6000 Ft.** - egy éves hűségserződés mellett, melyet az alábbi számlaszámra kell elutalni a jelentkezést követően:

Bencés Diákszövetség

K&H 10403356 - 49495349 - 57511011

Információért pedig forduljatok hozzám: 06/20/344- 1134 vagy a központi számon az ügyintézőhöz 06/20/260-6000

KOVÁCS PÉTER (Ph 05)

ÚJ BELÉPŐK:

Diákszövetségünk szeretettel
köszönti új tagjait!

PÁLLA PÉTER	Ph 10
MESZES MÁRTON	Ph 10
BERTA LÁSZLÓ GERGELY	Ph 10
SZABADOS LÁSZLÓ	Gy 03
SIMON FERENC	Gy 03
CSEGEZI TAMÁS	Ph 69
MIKÓ MÁRTON	Ph 06
ROLL KRISTÓF	Ph 09
VARGA KENDE LŐRINC	Ph 07
KÁPLÁR PÉTER	Ph 07
KRÉNUSZ ÁKOS	Ph 10
ALFÖLDI PÉTER	Ph 10
KAUKER DÁVID	Ph 07
ANGYAL ÁDÁM	Ph 07
SURÁNYI ÁBEL	Ph 10
MIKÓ DÁVID	Ph 08
DOBSZAY BALÁZS	Ph 10
MARINCÁS LÁSZLÓ DR.	Ph 99
KAPOSI AMBRUS	Ph 04
HUBER MÁTÉ	Ph 59
PÁNCZÉL BENCE	Ph 04

HAVAS ZSÓFIA	Pt
DEÁK ZSUZSANNA	Pt
SZÉL ADRIENN	Pt

A Bencés Diákszövetség és a *Medium Pro Educatione Közhasznú Alapítvány* 2012. február 11-én immáron hetedik alkalommal rendezi meg a *Bencés Jótékonysági Bált*. A rendezvénynek az előző évekhez hasonlóan ezúttal is a Szépművészeti Múzeum ad otthont.

A Bál elsődleges célja továbbra is a közösségépítés lesz a bencés diákok körében. A rég nem látott barátok, osztálytársak, családok és iskolatársak számára a báli sokadalom kiváló alkalom a találkozásra. A Bál bevételeiből (szponzoráció, jótékonysági tombola, egyéni támogatás) minden évben a bencés rend által fenntartott oktatási intézményeket támogatjuk. 2012-ben az összegyűlt összeggel a szociálisan rászoruló diákoknak szeretnénk segítséget nyújtani. Ehhez a célhoz kapcsolódva a bált KELEMEN KRIZOSZTOM egykori pannonhalmi főapát emlékének ajánljuk. A főapát aszketikus életmódja, nyitottsága, a II. világháború idején az üldözöttek és a menekülők védelmezésében megmutatkozó cselekvő szeretete mindannyiunk számára példaértékű. Ezért az ő portréja kerül rá az idei emlékéremre.

A Bál fővédnökei ITZÉS JÁNOS, a 2011-es év Szent Márton-díjasa és BOGSCH ERIK, a Richter Gedeon Zrt. vezérigazgatója.

Az előző évekhez hasonlóan a VII. Bencés Jótékonysági Bál is igyekszik minél színesebb programokkal kedveskedni vendégeinek, ezekről később olvashattok a rendezvény hivatalos honlapján: www.bencesbal.hu. Jegyeket is itt tudtok rendelni december 5-től. Az idei évben vállaljuk, hogy a december 16-ig megrendelt és kifizetett meghívókat postázzuk még az ünnepek előtt, hogy akár a karácsonyfa alá is kerülhessenek.

Ugyancsak az idei év újítása facebook oldalunk, amelyen a Bállal kapcsolatos érdekességekkel és játékokkal várunk titeket, sőt még nyerhettek is! Ezt az alábbi címen érhetitek el: www.facebook.com/bencesbal. Csatlakozzatok hozzánk!

Bálunkra újfent várjuk nem csak az egykori bencés diákokat, hanem a jelenleg bencés gimnáziumokban tanuló diákok szüleit is, hiszen fontosnak tartjuk a bencés értékek közvetítését a szülők felé.

A Bálra a belépőjegyek ára egységesen 18.000 forint lesz, míg tombolát 5.000 forintért vásárolhattok majd a helyszínen. Várjuk azon diáktársaink támogatását és tombola felajánlásait, akik egyetértenek a Bál céljaival, és szívesen támogatnák azokat!

A SZERVEZŐK

Korzenszky Richárd 70

Diáktársunk, Korzenszky Richárd atya (Ph 59), a Tihanyi Bencés Apátság előljárója, a Pannonhalmi Bencés Gimnázium volt igazgatója, egykori oktatási miniszteri biztos, a Balaton-régió elismert kultúraszervezője, 2011. november 27-én töltötte be 70. életévét.

Rendtársai, régebbi és mostani munkatársai, barátai, tanítványai, illetve politikai és egyházi vezetők december 2-án pénteken, a tihanyi apátsági templomban ünnepélyesen köszöntötték Richárd atyát. Várszegi Asztrik püspök, pannonhalmi főpátúr az ünnepelt győri és pannonhalmi pedagógusi munkájára emlékezett, majd a tihanyi apátság újraalapítását és megszépítését és az ökumenikus buzgóságot emelte ki. Semjén Zolt miniszterelnök-helyettes a „Paternoster” című naplójegyzetekben dokumentált minisztériumi évekre emlékezett, és a kormányzat nevében köszönetet mondott Richárd atyának az egyházi iskolarendszer újraindításában végzett vezető szerepéért. Tósocki Imre, Tihany község polgármestere és Bakos Péter, a helyi egyházközség képviselőtestületének elnöke bensőséges szavakkal köszöntötték Richárd atyát.

A köszöntés végén került sor a "Heggyel az ég egybemosódik" című ünnepi kötet átadására és bemutatására. 82 értékes írást – tanulmányt, esszét vagy személyesebb hangú levelet – tartalmaz az igényes kivitelű, 800 oldalas kötet. (A könyvről a könyvismertetés rovatunkban részletesebben olvashatunk. A szerk.)

A szép ünnepség, az ünnepséget követő fogadás és a kötet Richárd atya és bencés közösségünk barátainak, köztük szép számmal bencés diákoknak a nagylelkűségéből, felajánlásából valósulhatott meg.

Köszönet érte, Isten áldása kísérfje mindnyájukat!

Az ünnepelt beszéde:

A megszólítással most én is nagy bajban vagyok. Vannak, akik emlékeznek MONSSBERGER ULRICH perjel atyára, aki fiatalabb volt jóval, mint én most. Amikor nagy tömeg előtt kellett beszélnie, mindig nagy zavarban volt. Ketves szüleink! Sváb, pontosabban burgenlandi volt. Érte, hogy valami nem jó. Folytatta: Ketves születek! - Örülök hogy, azt mondhatom: Kedves Édesanyám, és egész biztos együtt van velünk Édesapám is.

„Locus iste” - Ez a hely – „a Deo factus est”. Az Isten műve ez a hely, hallottuk a kórus szép énekét. És hallottuk a zoltár-idézetet is: „Ha az Úr nem építi a házat, hasztalan fáradság, aki építi azt.”

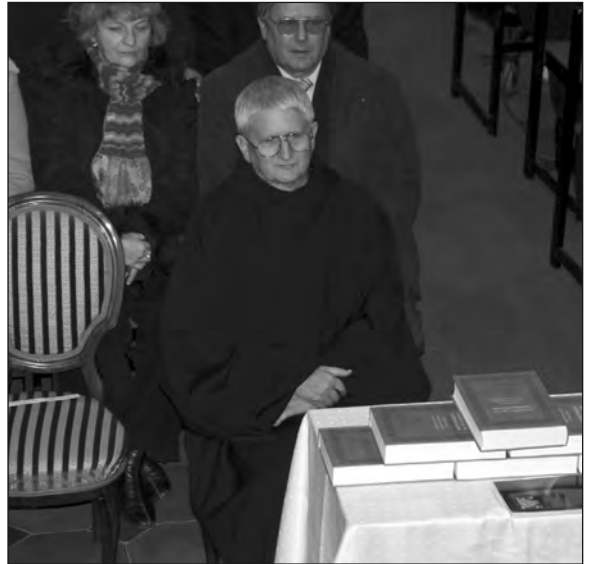
Nem akartam Tihanyba jönni, nem titkolom. Életem legnehezebb döntése volt, amikor Asztrik főpátúr levelét megkaptam; nagyon nehéz volt kimondanom, és mégis kimondtam: igen. Ha itt valami történt, akkor meggyőződésem, hogy azért történt, mert az, amiről mi, szerzetesek beszélni szoktunk, és úgy hívjuk, hogy engedelmesség, az valóság. S ha az ember jó szívvel megteszi, abból sokfajta ajándék fakad. Ezt mondanám mindenkinek, aki tudja, hogy ha valamire igent mond, és azt jó szívvel teszi, abból ajándék származik. Ezt tapasztalom én most. „Locus iste” - ez a hely szent helye a magyarságnak, mondta MÁDL FERENC, az akkori Művelődési és Közoktatási miniszter, - s ezt sokszor, számtalan formában megtapasztaltam. Igen, szent helye, mert megszentelik imádságok, megszentelik sokszor fájdalmak, szenvedések.

Örülök, hogy együtt lehetünk. Köszönöm mindenkinek. Nehéz felsorolni kinek, - hadd mondjam csak így: mindenkinek, közvetlen munkatársainknak külön, tihanyi rendtársainknak külön, szélesebb rendi közösségemnek külön, hogy velem vannak. Mert az ember egymagában nem képes semmire. Egy közösséghez tartozom, nem magamat képviselem, egy ügyet képviselek, amihez az Úr erőt adott. Éppen ezért Adyval együtt mondhatom:

*Napsugarak zugása, amit hallok,
Számban nevednek jó ize van,
Szent mennydörgést néz a két szemem,
Istenem, istenem, istenem,
Zavart lelkem tegnap mindent bevallott:
Te voltál mindig mindenben minden...
(Ady Endre: Köszönöm, köszönöm,
köszönöm)*

Az, hogy az ember megtapasztalhatja az Isten jelenlétét, különleges ajándék. Ez az ünnepség az én hetvenedik születésnapom alkalmából nem rólam szól, hanem arról az ügyről, amit képviselek, amit képviselünk mi bencések itt Tihanyban, és az egész országban.

Templomban vagyunk, megszentelt helyen. Eszembe jut Szent Ágoston templomszentelési beszéde. „Látjátok

5.1 Az alázatosság legkiválóbb foka a késelem nélküli engedelmesség.**5.2 Ez illik azokhoz, akik Krisztusnál semmit kedvesebbnek nem tartanak.**

ezeket az íveket, ezeket a köveket? Ha ezek a kövek valamilyen módon nem ragaszkodnának egymáshoz, nem szeretnék egymást, ide senki be nem lépne, mert attól félne, hogy összeomlik. De az Úr Krisztus közöttünk akar lakni, és azt mondja: szeressétek egymást.”

Számomra igen nagy öröm, hogy sokan itt vannak, és sokan eljöttek volna még, de nem tudtak eljönni. Együtt vannak itt most velem, akik útítársaim voltak életemnek különböző szakaszain. Családtagjaim, annak a városnak a képviselői, ahol gyerekeskedtem, volt pannonhalmi osztálytársaim, sorolhatnám tovább. Hadd említsem meg minisztériumi munkatársaimat, - egyáltalán nem egyszerű helyzetben voltam. Itt vannak azok a püspökatyák, akikkel sokszor, sokféle módon tárgyaltam, és közünk van egymáshoz. Örülök neki. És külön öröm számomra, hogy itt a templomban egy irányba néz szinte mindenki - engem kivéve, aki most itt állok. Az oltár felé néznek azok is, akik fönnt ülnek, és azok is, akik itt. És nem lehet tudni, hogy van-e itt jobb oldal, és van-e itt bal oldal. Nagyon örülök annak, hogy együtt tudunk lenni, különböző felfogásúak is. És bárcsak megadná az Úristen, és nemcsak ennek a háznak, hanem ennek a hazának, hogy mindannyian egy irányba tudjunk nézni, egy ügyet tudjunk képviselni, akár jobbról, akár balról, mert ha az életről van szó, nincs jobboldal, és nincs baloldal. Van az egyszeri és megismételhetetlen élet, amit kivétel nélkül, mindannyian ajándékba kaptunk. Hogy valaki a világra születik, arról nem tehet. Arról azonban tehet, hogy ezt az életet hogy használja föl. Hálát adok az Istennek, hogy sok segítőt kaptam mindig, és most is vannak segítőim. És hálát adok azért, mert valami újjáéledhetett, és látom a folytatást. Igen, köszönöm, köszönöm, köszönöm.

*Láttam, Uram, a hegyeidet,
S olyan kicsike vagyok én.*

Hegyeidet. Ahol az ég és a föld találkozik. Láttam a Tábor hegyét, - remélem, pár hónap múlva ismét megláthatom, és lesznek ismét útítársak arra a megszentelt földre, akik eljönnek velünk. Jó volt együtt lenni ott a Szentföldön, és jó itt együtt lenni ezen a szent földön. Mert szent ez a föld, amin mi állunk.

November 27-én töltöttem be hetvenedik évemet, és huszonnyolcadikán beleléptem a hetvenegyedikbe. Úgy féltizenegy körül a következőt vettem észre: hogy beleléptem. Igen. Az egyik lábamon volt egy ilyen cipő, a másik lábamon egy olyan. De mind a kettő fekete volt. Jelzés volt ez arról, hogy valami mögöttem van, és valami előttem. Hogy elkezdődik egy új élet. Öregsünk, de győzzük. Igen. Hogy ki menyire öreg, azt a szíve mondja meg. Elkezdődött valami, és nagyon fontos, hogy legalább mind a kettő fekete volt, és egy irányba mutatott.

Úgyhogy ismét köszönöm mindenkinek, hogy együtt vagyunk, örülök, hogy továbbra is együtt lehetünk, adjunk hálát mindannyian az Úrnak, aki mindannyiunknak, kivétel nélkül Mennyei Atyja.

*Napsugarak zugása, amit hallok,
Számban nevednek jó ize van,
Szent mennydörgést néz a két szemem,
Istenem, istenem, istenem,
Zavart lelkem tegnap mindent bevallott:
Te voltál mindig mindenben minden...*

És egy a kérésem: hogy „az Úr házába lakhassak, amíg csak élek”, és megtapasztalhattam, és mindannyian megtapasztalhattuk, hogy az Úr mindenben minden.

Köszönöm.

Kedves Richárd Atya!

A BDSZ Elnöksége nevében szeretettel és jó barátsággal köszöntelek 70. születésnapod alkalmából. Személyedben a BDSZ egyik újraalapítóját köszönhetjük. Alapító elnökünk, Faber Miklós első levele jut eszembe 1989-ből „Korzenszky Richárdnak ígertem, eljuttatok hozzád egy „alapszabály” tervezetet.” A háttérben csendben, bölcsen, elkötelezetten szervezted a szövetséget, kapcsoltad össze a láncszemeket. Gereben Ferenc a legutóbbi elnökségi ülésünkön Faber Miklóst szövetségünk egyik erkölcsi tartóoszlopának nevezte. Egyetértve veled, engedd meg, hogy a másik oszlopnak Téged tekinthessünk. A tihanyi bencés szerzetesközösség december 2-án méltó módon tisztelgett Előtted. E napon a BDSZ részéről többen személyesen is köszönthettünk. Tihany rendházi és kulturális reneszánsza a Te nevedhez kapcsolódik. Korzenszky Richárd intézményesült, személyedben nemcsak a szerzetesközösség vezetőjét, hanem a műhelyteremtő keresztény közéleti szervezőt, a termékeny író és gondolkodót is tisztelhetjük. „Keresd a békét, és járj utána” című, 2005-ben megjelent könyved valamennyiünk számára útmutató lehet. Mindig ajándék Tihanyban megállni, találkozni és beszélgetni Veled. Isten éltesen nagyon sokáig közöttünk, és adjon erőt további szolgálatodhoz valamennyiünk örömére.”

Tisztelettel:

KUKORELLI ISTVÁN,
a BDSZ elnöke

Richárd atya Tihanyi éveit BAKOS PÉTER, az egyházközség elnöke méltatta. Beszédét a BDSZ honlapján olvashatjátok.

Nóta bene

élménybeszámoló az első Bencés Nótahajóról

Október ötödikén az arra járó idegen a Batthyány tér rakpart felé eső oldalán egy vidám, egymás kezét szorongató társaságba botlott volna, akár akaratlan. Egyrészt mert elálltuk a gyalogutat, másrészt mert viszonylag sokan voltunk. Ami viszont hamar feltűnt volna ennek az esti sétáját végző átlag pesti polgárnak (ha egyáltalán van ilyen), hogy ez a kompánia jobbára csak fiúkból állt. A fiúk gyűjtőfogalom persze most elfed pár korosztálybeli különbséget, de a lényegen nem változtat. Mert aki, a nótahajóra jött, egy kis időre újra az a fiú lehetett, aki képes önfeledten vigadni a barátaival, nótázni és szinte gyerekszívvvel megbámulni a kivilágított fővárost. Otthon a feleség, a barátnő vagy éppen a rendtársak jó szívvvel mondhatták ennek a fiúnak induláskor: „Legyen ez a ti estétek!”

A Bencés Diákszövetség idén először rendezte meg hagyományteremtő szándékkal a Bencés Nótahajót. Az ingyenes hajóút, a duhaj nóták és persze az alacsony sör- és borárak mellett a jól ismert baráti társaság volt a legfőbb hívogató tényező. De az a felszabadult légkör tette egyedülállóvá az estét, ami fokozatosan eluralkodott.

A saját osztálytársain kívül más, régebbi vagy újabb osztályok tagjaival is lehetősége nyílt beszélgetni az otlévőknek. Jó volt látni, hogy az osztályok összetartanak, hiszen jellemző volt, hogy nem egy ember volt ott az osztályokból, hanem egy nagyobb csapat. Vicces volt megtapasztalni, hogy elsőre nem mindig ismertük meg egymást, akik nagyobb különbséggel jártunk valamelyik suliba, és csak pár órával később sörrel a kézben jött a felismerés: „Te, neked Kupacon nem szakállad és hosszú hajad volt?”

A Diákszövetség ezen programjának elsősorban a fiatalabb korosztály volt a célközönsége. A Nótahajó célkitűzése, hogy az évek során a végzett diákok egyik legfontosabb kötetlen programjává váljon. Minden más mellett egy jó lehetőség találkozni azokkal, akik ugyanott, valószínűleg sok nagyon hasonló élménnyel gazdagon, csak éppen nem ugyanakkor jártak gimibe.

Emlékezetes este volt. Nostalgizáltunk, megosztottuk örömünk lehetőségeinkről mesélve, vagy éppen kisírtuk egymás vállain aktuális bajunk. A lényeg, hogy újra vagy most először, de semmiképp sem utoljára, együtt voltunk a Bencés Nótahajón.

DOBSZAY BALÁZS

MITŐL FOGVA ISTEN AZ ÉN MÉLTATLANSÁGOMAT NAGY KEGYELMESSÉGŐBŐL EGYHÁZI HIVATALRA VÁLASZTOTTA, EGYÉB FELTETT CÉLT SZEMEM ELŐTT NEM VISELTEM, HANEM HOGY AZ ÉN URAMNAK KEDVESKEDJEM, AZ Ő IGASZÁGÁT VÉKONY TEHETSÉGEM SZERÉNT ÖLTALMAZZAM, TERJESZSEM: ÉS A HITBEN MEGCSALÁTTAKAT ÚTBÁ IGAZÍTSAM.

bdsz 2012
BENCÉS DIÁKSZÖVETSÉG

375 ÉVE HUNYT EL PÁZMÁNY PÉTER

Megjelent a 2012 évi asztali naptárunk. Aki megfelelt az igénylésről, és kellően gyors, még reménykedhet...

Szövetségünk és diáktársaink kiadványairól és írásairól a www.bdszkiadvanyok.blog.hu oldalon tájékozódhattok.

Centenáriumi ünnep a Fazekas Gimnáziumban

2011. Szeptember 30-án tartotta a budapesti Fazekas Gimnázium centenáriumi ünnepségét. A hajdani pesti bencés iskola évfordulójára sok diáktársunk ellátogatott. Volt, aki a Föld másik feléről utazott Budapestre ezen nemes alkalomból, hogy egykori iskolatársaival találkozhasson, és hogy felelevenítse a bencés diákélet halványodó emlékeit, személyeit és helyszíneit. A BDSZ egy fotomontázssal emlékezik meg erről az eseményről. Együttal, a diáktársak nevében, köszönetet mondunk a főszervezőnek, Asztalosné Gergely Erzsébetnek, hogy a hosszú és több szempontból megnehezített szervezőmunkát állhatatosan végezte és egy ilyen sikeres diáktalálkozót és ünnepséget tudott előkészíteni a diáktársak számára.

A római katolikus szentmisét A Szent József plébániatemplomban HORTOBÁGYI CIRILL OSB pannonthalmi perjel, LŐVEY FÉLIX OSB tihanyi alperjel, BAKONYI LÁSZLÓ és GYÖRGYDEÁK MÁRTON plébános atyák celebrálták.

Kérjük testvéreim mennyei Atyánktól a bölcsesség ajándékát, hogy az élet igazi értékeit felismerjük.

Imádkozunk Isten egyházáért:

Hogy valóban olyan ház lehessen, amelyben mindenki számára van hely, vonja magához mindazokat és mutasson utat mindazoknak, akik tudják, hogy felelőségük van Isten és emberek előtt.

Imádkozunk az állami vezetőkért:

Legyen tudásuk korszerű, erkölcsük az evangélium tanításából forrászó, ne saját javukat keressék a társadalomban, hanem embertársaik javáért dolgozzanak.

Imádkozunk a budapesti bencés gimnázium egykori diákjaiért és hozzátartozóikért: hogy szent Benedek atyánk Európa védőszentjének örökségét ápolva a hitből éljünk. Töltse el szívünket a béke, a családok tagjai gyöngéd szeretettel szeressék egymást, legyen bennük barátság egymás iránt és igazán tudjuk megélni, hogy egy családhoz tartozunk.

Imádkozunk az utánunk következő nemzedékért, gyermekeinkért és a bencés iskolák mai diákjaiért: legyenek tudatában, hogy a világ szolgálata a hivatásuk, Krisztushoz vezetése a feladatuk!

Imádkozunk mindazokért akiket mostanában kereszteltek meg, azokért, akik mostanában kötöttek házasságot, azokért, akik betegek, tapasztalják meg mindannyian Isten gondviselő jóságát.

Imádkozunk elhunyt tanárainkért és diáktársainkért! Éljenek Isten békéjében! Tapasztalják meg mindnyájan Isten gondviselő kezét.

MI pedig tartsuk tiszteletben emléküket, amit hitükkel és munkájukkal fölépítettek itt a földön, óvjuk és gyarapítsuk!

Pap: Mennyei Atyánk! Adj nekünk bölcsességet, hogy tanításod szerint mindig az igaz értéket válasszuk, a hamisakat pedig elveszük! Krisztus a mi Urunk által!

Kézfogás 2011

November második szombatján – immáron 17. éve – a Kézfogás rendezvény vendégei töltik meg a Tihanyi templomot, illetve az apátságot. Egyházi iskolás – zömmel piarista, ferences és persze bencés – öregdiákok, és pedagógusok, akiket megszólítottunk a rendezvény elindításakor.

A rendszerváltást követő évek elején járunk; úgy gondoltuk, hogy a kialakuló egyházi iskolák segítése feladatunkat képezi. Felépítettünk egy zenével/énekekkel átszőtt rendezvényt, kiemelkedő személyiségek meghívásával, lelki-szellemi táplálékot kínálva a résztvevőknek. A kezdetben Veszprém-környéki rendezvény ma már a piarista, ferences és bencés diákszövetségek támogatásával valósul meg.

Az idei évben a „család” volt az a téma, amelyhez kapcsolódóan szerveztük a találkozót.

Díszvendégünk SOLTÉSZ MIKLÓS volt, egyházi vendégünk a ciszter szerzetesrend apátja, DÉKÁNY SIXTUS ATYA. Hallhattunk egy családi zenekart (OLGYAY HANGOK), megismerhettük támogatottunk, a NOE Angyali csomagküldő szolgálatának működését. Találkozónk már jó ideje csak Halmos Eszter énekével (Weidemann-Tóth Krisztina fuvola-, L.Kovács Ildikó orgonakísérettel) kezdődhet. Új színfoltja volt a találkozónak, hogy a délutáni „tetőtéri” programot az új Porta Pacisban tarthattuk: itt egy kiválóan moderált beszélgetést hallhattunk egy 16 gyermekes nagycsalád és a ciszter szerzetesi család családfőivel.

Rendezvényünket – ferences diáktársi javaslatra – szeretnénk megújítani. Dolgozunk – látva a súlyos viták kereszttüzeiben álló családjogi törvénykezést is – a „Család” fogalmát, alapértékei meghatározását leíró, mindhárom diákszervezet által „kodifikált” nyilatkozat elkészítésén.

BISCHOF PÉTER (Ph 75)

A RENDEZVÉNY KORÁBBI DÍSZVENDÉGEI:

1995 MÁDL FERENC	SZENDI JÓZSEF
1996 ANDRÁSFALVY BERTALAN	KESZTHELYI FERENC
1997 MAKOVECZ IMRE	MÁRFY GYULA
1998 KÁLMÁN ATTILA	KORZENSZKY RICHÁRD
1999 NEMESKÜRTY ISTVÁN	KEREKES KÁROLY
2000 SZOKOLAY SÁNDOR	BORIÁN TIBOR
2001 ERDÉLYI ZSUZSANNA	BÁNHÉGYI MIKSA
2002 JÓKAI ANNA	BARSI BALÁZS

2003 KÁNYÁDI SÁNDOR	HORVÁTH ÖDÖN
2004 SZENTMIHÁLYI SZABÓ PÉTER	P. REISZ PÁL
2005 CZAKÓ GÁBOR	PINTÉR AMBRUS
2006 CZIGÁNY GYÖRGY	GÖRBE LÁSZLÓ
2007 KOPP MÁRIA	SPÁNYI ANTAL
2008 FREUND TAMÁS	ILLÉSY MÁTYÁS
2009 TARDY JÁNOS	UDVARDY GYÖRGY
2010 GULYÁS BALÁZS	HORVÁTH ISTVÁN SÁNDOR

BDSZ MÁRIA-ZARÁNDOKLATA SÜMEGRE

2011. szeptember 17-18-án

A Bencés Diákszövetség évtizedes hagyományt követve szeptember 3. hétvégéjén, Mária-zarándoklaton vesz részt.

Szeptember 17-én 10-10.30 között gyülekeztek a résztvevők, legtöbbször kocsival, néhány lelkes pár Budapestről, Sopronból vonattal, s akadt olyan diáktársunk is (KRÁMLI PÉTER, Gy 82), aki zárandokhoz illően, három napos gyalogút végén, családjával együtt érkezett Veszprémből. A szállást a ferences rendház biztosította, gondozott, kényelmes 2 – 4 ágyas szobákban, teljes komforttal.

Szobafoglalást követően a kegytemplom előtt gyülekeztünk, hogy az együttes éneklést vezető, mindig vidám, mindenkit lelkesítő, 82 éve ellenére fiatalokat túlzengő énekű THEODÓZ ATYA vezetésével a kegytemplomba vonuljunk, szentmisére. BALÁZS ATYA rövid ismertetéséből megtudtuk, hogy a Szűzanya tiszteletére Széchenyi György püspök által építtetett templomot 1652-ben szentelték fel, a mellette levő rendházat 1657-ben vették birtokba a ferences barátok, kiket a püspök hívott a környékbeli lelki gondozására. A szentélyt teljes szélességben elfoglalja az 1743-ból származó, mívesen faragott, aranyozással gazdagon díszített barokk főoltár. Ennek közepén helyezkedik el a Piéta, a fájdalmas Szűzanya fából faragott szobra. A „sümegei” Szűz Máriához számtalan csodás gyógyulás, imameghallgatás kötődik, az első feljegyzett és egyháziilag is elismert 1699-ből (a bécsi nemes asszony, Berghofer Mária Zsófiának gyógyulása).

A templom előtti Szent István tér sarkában álló, Scotti udvarházban igen bőségesen tálalt, háromfogásos ebéddel folytatódott a program. Az étterem tulajdonos-vezetője, KULCSÁR ZOLTÁN két fia győri bencés diák, a legkisebb jelenleg is az, szombat lévén a családi vállalkozást pin-cérként segítette, igen jelesen!

Délután Sümegecshebe mentünk. A lelkeségi központot hívek és jötevők adományából Balázs atya a Szentháromság imáadására, a Szent Szűz és a 2010-ben boldoggá avatott John Henry Newman bíboros (1801-1890) tiszteletére tervezte, építtette, alakította ki. A liturgikus tereket (templom, keresztút, kút) az arany-ezüstragyogású, klasszikusan szép festményeket alkotó UDVARDI ERZSÉBET festőművésszel tervezték.

Balázs atya boldog John Henry Newman bíborost, életét, vívódásait, konvertálását, római hitű papként való működését idézte fel elmélkedésre készítő előadásában.

Sümegegre visszatérve az ünnepi vecsernyét az atyákkal, megérkezett zárandokokkal közösen énekeltek a Kegytemplomban, majd a rendház udvarán az 1995-ben restaurált szép keresztutat jártuk, BÍRÓ PÜSPÖK ATYA Családok évére írt elmélkedéseit olvasva, fontolva, imádkozva.

Azután megint a Scotti vendégház... (A lelki mellett a testi gyarapodásra is kiterjedt a szervezők figyelme!)

Vasárnap a Rendházban reggeliztünk, amelyhez sümegei iskolatársunk küldött friss tejet, sajtót, sonkát (KRIGLER FERENC Ph 66).

A templom előtti téren szabadtéri szentmise és ahhoz kapcsolódó körmenet a búcsú fő és legfontosabb eseménye. Szó szerint közel s távolról jöttek a hívők, ki Veszprémből, ki Keszthelyről, ki Almádiból több napon keresztül gyalogolva, mások járművel, még a Felvidékről is. A 10 órakor kezdődő Szentmisére a tér zsúfolásig megtelt, nagyon sokan voltak, a keresztalják, templomi és magyar zászlók, táblák a csíksomlyói búcsú emléket idézték.

Balázs atya a Jelenések könyvének magyarázatával foglalkozott a szentbeszédben. János evangélista patmoszi látomása az Üdvtörténet összefoglalása, egyszersmind Ó és Újszövetséget átívelő, azokból táplálkozó hitünk kiteljesedésének víziója. A búcsú tartalmához kapcsolódva kiemelte a Szűz, János evangélista látomásában megjelenő személyét, szerepét. Az apokaliptikus leírást, a keletkezés idejét, körülményei kontextusát, a bibliai szimbólumok megértését segítő magyarázat megértésre és átélmélkedésre serkentett, éles különbséget téve a Szentírás igazsága és a ma oly népszerű, a Transzcendenst talmi magyarázatokban megfogni akaró hitek, tanok között. Hiszem, mindannyiunkat biztatott a beszéd a Jelenések könyvében foglaltak újra elmélkedésére a kapott tanítás fényében.

A Szentmisét követő, a belváros néhány utcáján vonuló körmenet énekes-rózsafüzéres folyama fenséges tanúságtétel volt hitünk, Égi Patrónánk mellett!

Összesen 42 öregdiák vett részt a zárandoklaton, idősebb (EMBER KÁROLY és felesége, Bp 51) és ifjabb öreg diákok egyaránt, túlnyomó többségünkben végig. A Szövetség vezetőségéből BISCHOF PÉTER volt velünk.

Maradandó, emlékeket örömmel elevenítő, hétköznapiakra erőt forraszó volt a zárandoklat! Urunknak, a minket szóval, énekel, tanítással segítő Atyáknak, a mindenkire és mindenre gondot viselő Szervezőknek és minden zárandok társunknak köszönöm, köszönjük ezt a szép hétvégét!

DR. BRÜCKNER ÖZSÉB (Ph 69)

(a teljes írás a BDSZ honlapján olvasható...)

**A 2012. évi zárandoklatunk – szeptember 3. hétvégéjén – Péliföld-Szentkeresztre vezet.
Tarts velünk, imádkozzunk együtt Szent Benedek rendjéért és családjainkért!**

50 éve érettségiztünk

a Győri Bencés Gimnáziumban Dr Hollenda Barnabás igazgató vezetése alatt és Pulay Csaba volt az osztályfőnökünk 1957-1961 között.

44-en kezdtük az első osztályt és 28-an végeztünk. Kissé megkészt beszámoló a jubileumi 50. találkozóóról a Hírlevél megjelenésének időpontja és a nyári időszak a magyarázata. Természetesen a jelenlévő 17 öregdiák ez alkalommal is, mint már 10 éve, az öt éves jubileumi találkozásokon túlmenően, évente igényeljük a gyakoribb összejövetelt.

Sajnos 7 osztálytársunk rövid időn belüli távozása után, a szervezők tanácsára is, erre az elhatározásra jutottak.

Mióta a jubileumi találkozók rendjét bevezette a BDSZ, azóta a közbeeső években a megszokott liturgiával veszünk részt – lehetőleg a legközelebbi hozzátartozóinkkal – minden év első szeptember szombatján egy hálaadó szentmisén. Mióta osztályfőnökünket az Úr magához szólította, azóta sem mondtunk le a Szentmiséről, melyeket JÁKI ZÉNÓ ATYA tanárunknak köszönhetünk, majd az Ő megbetegedése óta testvéreinek, TEODÓZ ATYÁNAK. Teodóz Atyával kapcsolatunk olyan lett, mint akit többünk gyóntatójának, a családi ünnepeink vallási és baráti kapcsolattartójának tekinthetünk. Ezt legjobban azzal támaszthatom alá, hogy egyik találkozó alkalmából oklevéli kinevezéssel, az iskola igazgatójának jóváhagyásával, pannonhalmi „csüngőpecsétet”

díszkiadású dokumentum átadásával az öregdiákok megbízott Tiszteletbeli Osztályfőnökének választottuk Jáki Teodóz Atyát.

Egyedülálló tény az is, hogy volt tornatanárunk, MAYER MIKLÓS gyémántdiplomás tanár, aki hála Istennek jó egészségben él, minden alkalommal aktív résztvevője találkozónknak.

Meg szeretném köszönni a mindig jelenlévő osztálytársaknak és Teodóz Atyának, hogy a mindenkor találkozónk előestéjén részt vesznek és közösen imádkozunk elhunyt tanáraink sírjánál a Boldogasszony Kápolna kriptájában, és elhunyt osztálytársaink lelki üdvéért a temetőben.

Természetesen a találkozók ünnepi befejezése mindig fehér asztalnál „osztályfőnöki órával” történik.

Külön köszönjük HORTOBÁGYI CIRILL ATYÁNAK azt a BDSZ-nél kifejtett munkáját és segítségét, amit azért tett, hogy ez évben először csak a mi 50. jubileumi találkozónkon, a BDSZ tagokon kívül is, mindenki átvehette az Arany Matúra Oklevelet, melyet posztumusz is átadhattunk el nem felejtett osztálytársaink hozzátartozóinak.

Az 1961-ben végzett IV.B osztályának nevében ezúton is köszönöm KERÉNYI IMRE volt évfolyamtársunk szívhez és diákokhoz szóló ünnepi 50. jubileumi megemlékezését, melyből nem felejtette ki a mi osztályunk nevében tett méltatásokat, és külön felhívta a hallgatóság figyelmét, hogy ez a mostan jubiláló két osztály néhai szülei hősöknek nevezhető, mert az 1956-os forradalom gyászos leverése után mertek minket beírni a bencésekhez. Vállalták azokat a várható nehézségeket, melyek azokban az időkben akár továbbtanulásunk akadályai is lettek.

Én is szeretném jubileumi 50. találkozó megemlékezését azzal zárni, amivel az ünnepi szónok is tette: „Csakazértis LAU-DETUR JESUS CHRISTUS!”:

POGÁNY ANDRÁS
A IV.B osztálybizalmija

Álló sor: Pogány András, Ott János, Fábán Gábor, Jáki Teodóz Atya, Szilágyi Gábor, Csutorás Csaba, Matesz Imre, Homok Miklós, Zvezdovics Árpád, Czinger Csaba, Pettko Szandtner Aladár
Álló balra elől: Rácz Csaba, álló jobbra elől: Ruttmayer János
Guggolnak: Baky Csaba, Vaday Gábor, Grüber János

BDSZ Eseménynaptár

Július 5-11: Az idei évben első alkalommal Győrből indult VIII. Szent Benedek Zarándoklaton közel százán vettek részt. A zarándokok szombati veszprémi fogadása – a BDSZ támogatásnak köszönhetően – ismét kellő lendületet adhatott az út hátralevő részéhez.

Szeptember 10: *Családi Nap* Tihanyban. Kiderülhetett, hogy a pacalpörköltet (amikor más nincsen) majd mindenki szereti. Sajnos a rendezvény a kiváló, gyermekbarát helyszín adottságai és a napfényes idő ellenére sem lehetett sikeres az alacsony részvétel miatt.

Szeptember 17-18: *Mária-zarándoklatunk* Sümegen, ahol BARSÍ BALÁZS atya – és néhány, itt honos diáktársunk – vendégei lehettünk. Zarándokcsapatunk szép lelki élményekkel gazdagodva határozhatta el: találkozunk jövőre Péliföld-Szentkereszten.

Október 5: *BDSZ Nótahajó* a Dunán! Rögtön az első alkalommal óriási sikerrel futott ki a Dunára Diákszövetségünk Nótahajója. A rendezvényen csaknem 90 fő vett részt.

Október 8: ismét jól sikerült a *bajai halászlé!*

November 12: XVIII. *Kézfogás* rendezvényünk Tihanyban, a „család” jegyében, díszvendégünk SOLTÉSZ MIKLÓS volt. A találkozón szép számmal vettek részt piarista és ferences diákok is. Örömmel ismerhettük meg DÉKÁNY (ÁRPÁD) SIXTUS O.CIST. apát urat (Ph 88?) bölcs, őszinte gondolatai a szerzetesi és világi családról, annak küldetéséről mindnyájunk számára gazdagodást jelentettek.

December 2: *ünnepség* Tihanyban; RICHÁRD ATYA (az ő pannonhalmi igazgatósága idején bontakozhatott ki diákszövetségünk) születésnapjára jubileuma alkalmából. Az apátságban rendtársai, munkatársai, a közelet számos képviselője mellett diákszövetségünk is köszöntötte őt; elnökünk egy herendi keresztet átadva fejezte ki köszönetét neki, és kívánt sok erőt, gyarapodó közösséget.

December 18: *Bencés gyertyagyújtás* lesz Budapesten, az Egyetemi Templomban. Ha teheted, gyere el!

SZENTMIHÁLYI SZABÓ PÉTER

Ábel atya

A kik csak tudtunk, egykori osztályából összegyűltünk, hogy megünnepeljük pannonhalmi prefektusunk és osztályfőnökünk nyolcvanadik születésnapját. Nézegetem a szentmiséről készült képeket, csupa öreglegény, ősz és kopasz vegyesen, a misét KISZEL MIHÁLY plébános mutatta be, aztán egyik osztálytársunk nyaralójában folytattuk az ünneplést minden földi jóval megrakott asztal mellett. Ábel atya az egyetlen élő tanárunk, őt is akkor távolították el a kollégiumból, amikor 1961-ben megemlékeztünk az 1956-os forradalom ötödik évfordulójáról. Ő sem szerepel az 1963-as érettségi tablón és mi sem, két "ellenforradalmár" diák, de SZABÓ ZERIND ATYA sem, aki történelmet tanított nekünk. Nemrég hunyt el, és sekrestyésként tengette életét. Sorolhatnám akkori igazgatónk, VÁLYI HUGÓ és a többi bencés tanárunk sorsát, vagy éppen az osztály halottait, mindegyik életút szomorú regénybe illik. 1961-ben még javában bőrtönöztek és akasztottak, úgyhogy valójában szerencséseknek mondhatjuk magunkat, köszönhetjük a Gondviselésnek, hogy ennyivel megúsztuk.

Ábel atya – a sors különös fintora! – orosz tanított nekünk, szigorú osztályfőnök volt, kellett is a szigor, mert bátyánk lehetett volna, az orosz nyelvet pedig érthető okokból nem túlságosan kedveltük. Én jól jártam, mert később fordítottam sokat oroszból is, ami éppen adódott, még erőművek építési dokumentációját is, csoda, hogy azóta sem robbantak fel. Szétszóródtunk, de mindig tudtunk egymásról, és azt hiszem, mindnyájan helytálltunk az élet küzdelmeiben. Ötven éve történt az az ártatlannak tűnő emlékezés 1956 forradalmára és vértanúira, és akik üldöztek, ellenőriztek, kihallgattak, megfigyeltek minket emiatt, alighanem már mind odaát, sőt odalent vannak, ahonnan Shakespeare szavaival élve „nem tért meg utazó”. Igazságtétel nem történt, de az Igazságos Bíró ítélkezik felettük is.

*Első sor balról jobbra: Kutas István, Bernáth Kálmán, Ór István, Domnanovich Tamás-Ábel, Illés Ferenc, Fejes Antal, Szentmihályi Szabó Péter
Középső sor: Cserhádi Károly, Kovács Tádé, Kiszél Mihály, Tóth László, Verdes Miklós
Hátsó sor: Körmenyi Dezső, Márkózy József, Bebek György, Torbágyi Tibor*

Hűséges Bencésdiák

DR. JUHÁSZ FERENC (Kg 43)

1925-ben született Budapesten. Kőszegre kerülve, hét évig a kőszegi bencésekhez járt. A jeles érettségit a szombathelyi, állami Faludi Ferenc Gimnáziumban tette le. 1944 őszén beiratkozott a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem fizika-kémia szakára.

A háborús események hatására Németországba távozott. Tanulmányait Londonban végezte. Doktori disszertációjának témája a tengervíz mozgása és környezetkárosítás nélküli hasznosítása volt.

Élete során munkáját számtalan helyen végezte, amelynek felsorolása szinte meghaladná az ismertetés kereteit.

Legfontosabbnak tartom, hogy hazájához és Kőszeghez mindvégig ragaszkodott. 1970 óta jár haza városába, és önzetlenül több létesítményhez járult hozzá, az alábbiak szerint. A temetőben a magyar és német katonák sírját tette rendbe. Közreműködött anyagilag, hogy emléktábla őrizze a világéges hős katonáinak nevét. Jelenleg tetemes összeggel támogatja a Jakab (bencés) – templom felújítását. Kőszeg Város Önkormányzata kitüntetésben részesítette.

A rendszerváltozás idején többször megfordult Budapesten a Környezetvédelmi Minisztériumban. Itt meghatározó poli-

tikusokkal találkozott. A Műegyetem kutatója lett, dolgozott a Statisztikai Hivatalban.

A Magyar Köztársaság elnöke hazánkban a gazdasági együttműködési és fejlesztési szervezethez történő csatlakozása, valamint a magyar jogrendszer környezetvédelemmel kapcsolatos normáinak az OECD hasonló joganyagával történő harmonizálása érdekében végzett tevékenységének elismeréseként a Magyar Köztársaság Érdemrend tisztje kitüntetésében részesült március 11-én a Parlamentben.

DR. SZERDAHELYI ENDRE (Kg 43)

Szívet melengető, megindító volt ez a találkozás a múlttal és egykori önmagunkkal.

Ahogy fog az időnk, egyre gyakrabban jövünk össze, ilyenkor már minden év, sőt minden nap számít. A görbe utak kiegyenesedtek, az egyenes utak elgörbültek, kutatjuk egymáson az ismerős vonásokat, és örvendezünk egymásnak, ahogyan majd egyszer ismét, amikor a hosszú álomból felébredve odafent találkozunk megint.

Nem volt könnyű, nem is lesz soha könnyű megmaradni kereszténynek és magyarnak, de az a néhány, gyorsan elröpülő év olyan bőséges útravalót adott, hogy életünk végéig jut belőle. Gondolkodom, mi is volt ez az útravaló? A hit? A tudás? A becsület? A szeretet? A tanév elején megidézett Szentlélek ereje?

Most, amikor oly sok méltatlan támadás éri egyházunkat, hogy "visszaveszi" az iskolákat, talán nem ártana, ha a világnézeti semlegességet féltő baloldaliak, liberálisok kicsit eltűnődnének, olyan veszélyes-e a katolikus nevelés. Ötven évvel ezelőtt az volt, bizony minden szülő sokat áldozott és kockáztatott, ha egyházi iskolába íratta gyermekét. Áldja Isten őket haló porukban is, és sokáig éljen Ábel atya, mert amíg tanárunk köztünk van, mind diákok maradjunk, és diáknak lenni a legszebb dolog a világon.

Az újság cikk a Keresztény Élet 2011. augusztus 27-i számában jelent meg. A születésnap köszöntés 2011. június 30-án történt meg Nőgrád községben. Ábel atya születésnapja: 1931. június 19.

A fentiekhez kapcsolódó irodalom:

BDSZ Almanach, 2004. 97. oldal

Szentmihályi Szabó Péter: Az én 56-os múltam /utánközlés

BDSZ Almanach 2009/20 éves a BDSZ/169. oldal

Domnanovich Tamás Ábel (Kg 49) Kőszegi diákvékvé

Bajai Halászlé 2011

Október 8-án Magyarok Nagyasszonya ünnepén tartottuk soros Bajai Halászlénket.

A találkozó kezdetére mindenki igyekezett odaérni a Táncsics utcai „Nagy” Szerb templomhoz (van „Kis” is!), melyet az 1. számú napirendi pont, a „Kultúrprogram” helyszínéül választottunk.

Az idegenvezetést ÁPITY MILOSNÉ, a templom gondnoka vállalta el. Tőle tudtuk meg, hogy az 1690-ben idetelepült szerbek először fatemplomot építettek, majd 1766-ban a fatemplom helyére egy új kőtemplomot álmodtak meg a pravosláv hívek.

A helyi tőke addigra kiapadt, ekkor fejeződött be a nagy bajai templomok, a Belvárosi és a Barátok templomának az építése.

De ha már helyben nem volt pénz, akkor felmentek egész a bécsi Udvarig, ahol ekkor a közismerten vallásbarát Mária Terézia ült a trónon, aki anyagi segítséget ígért és adott a Szent Miklós tiszteletére építendő bajai Szerb templom költségeire.

Egyetlen „kikötése” volt csupán, hogy a templom ikonfalát az akkor divatos rokokó stílusban faragják meg! Így készült el az ország talán legdíszesebben faragott ikonfala, melynek képeit a korának legnagyobb ikonfestői között nyilvántartott Arsemije Teodorovics festette meg. Munkájával 1792-re készült el.

Megtudtuk azt is, hogy a templom két oldalán elhelyezett gyertyatartók egyikében a még élő, a másik oldaliban pedig elhunyt szeretteinkért gyűjthetünk gyertyát.

A valóban fantasztikus látványt nyújtó ikonfal gyakorlati szerepe az, hogy a külvilágot elválassza a Szentélytől. Három ajtaja közül a középsőt csak a pápa használhatta (sőt, mivel

működő templomról van szó, használja ma is) a szentélybe való belépésre. Mivel a Szentélybe csak felszentelt pápa léphetett be, így a takarítása is az ő privilégiuma volt. Az oldalajtókat használhatták a férfi templomszolgák.

Az eredetileg egy órára tervezett időkeret szűknek bizonyult, mindenkinek volt kérdése, és a látnivalók is maradásra készítették minket!

Így a Szent László ÁMK Diákkápolnájában tartandó szentmisénk már egy kis csúszással indult, de RETKES ZSOLT atya, az iskola lelkesze türelmes házigazdának bizonyult. Kedves meglepetés volt, hogy a Belvárosi templom ifjúsági hitтанosainak kórusa és zenekara gitáros énekekkel készült tiszteletünkre.

A Diákkápolnából egyből az ebédlőbe siettünk, mivel az Atyát megvárakoztathattuk ugyan egy kicsit, de a halfőzőmestert nem! A halászlé frissen, a tűzről lekapva azonnal az asztalra kerül mifelénk, nem szokás újramelegíteni, mert a halhús szétesne! Szerencsére az "átállás" egy-két percet vett összesen igénybe, mivel az intézmény igazgatója, KERESZTES JÓZSEF (Ph 77) diáktársunk ismét rendelkezésünkre bocsájtotta az iskola étkezdéjét!

A hal után házi sütésű rétes és szeremlei borsoskalács került az asztalra a környékbeli és távolabbról érkező diáktársaink és nejeink meglegedésére. Legtávolabb élő társaink Budapestről érkeztek, de megtisztelték minket Kiskunhalasról és Szegedről érkező diáktársak (és feleségeik) is!

Természetesen azonnal indult a következő találkozónk szervezése, melyre 2012. április 14-én, Nemesnádudvaron kerül sor!

Addig is mindenkinek áldott Karácsonyt és boldog új évet kívánok a Bácskaiak nevében!

VANCSURA LÁSZLÓ (Ph 84)

Állami kitüntetések az 56-os forradalom ünnepén

Október 23-a az élet győzelme volt a halál felett, 1956 hőseinek köszönet és hódolat jár az egész nemzet nevében – mondta Navracsics Tibor. A miniszterelnök-helyettes a történelmi zászlók bevonulása után átadta a kitüntetéseket.

1956-OS EMLÉKLAPOT adományozott többek között

CSERHÁTI KÁROLYNAK, DOMNANOVICH TAMÁS ÁBELNEK, SZENTMIHÁLYI SZABÓ PÉTERNEK.

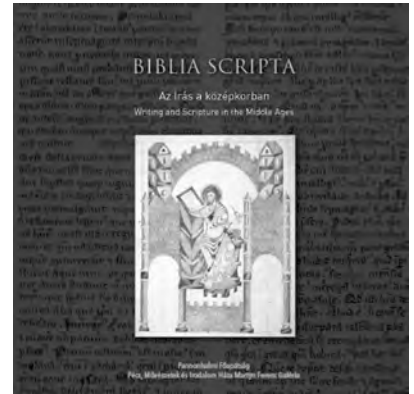
Szent Márton-nap Pannonhalmán

November 18-án immár tizenegyedik alkalommal rendezték meg a Szent Márton-napot Pannonhalmán. Az ünnepi rendezvényen, melyet ez évben, a bazilika felújítása miatt, a könyvtárban tartottak meg, Várszegi Asztrik főapát mondott köszöntőt, továbbá átadták a Szent Márton-díjat, amelyet az alapító okirat szerint az a kiemelkedő személy kaphat meg, aki tevékenységével jelentősen hozzájárult a Pannon térség s egyben

nemzeti örökségünk és kulturális értékeink megismertetéséhez és megőrzéséhez. Az elmúlt években NEMESKÜRTY ISTVÁN, PUNGOR ERNŐ, NAGY GÁSPÁR, KUKORELLI ISTVÁN, MÁDL FERENC, SZOKOLAY SÁNDOR, SEBESTYÉN MÁRTA, MELOCCO MIKLÓS, POSZTUMUSZ GÁL TIBOR, TRINGER LÁSZLÓ és SÓLYOM LÁSZLÓ vehette át a díjat. Idén ITTZÉS JÁNOS evangélikus püspöknek ítélték oda a kitüntetést az alapítók.

Magyar Kurír

Múzeumpedagógiai nívódíjban

részesült a Pannonhalmi Főapátság

Az apátság a *Biblia Scripta – Az Írás a középkorban – múzeumpedagógiai foglalkozás a 2010. évi időszaki kiállításhoz* című pályázata alapján részesült az elismerésben.

A Pannonhalmi Főapátság a Bírálóbizottság döntése alapján a Legjobb múzeumpedagógiai kezdeményezés kategóriában nyerte el a 2011-es múzeumpedagógiai nívódíjat.

Az elismerés ünnepélyes átadására október 3-án a Honvédelmi Minisztérium Hadtörténeti Intézet és Múzeumban tartott országos múzeumpedagógiai évnitón került sor.

Ányos ünnepén diakónusokat szenteltek Tihanyban

Szent Ányos, a Tihanyi Bencés Apátság védőszentjének ünnepén hagyományosan szentmisével és szeretetvendégséggel ünnepeltek a monostor lakói, a monostorhoz kötődő szerzetestestvérek, a bencés iskolákban végzett közeli és távoli helységekben szolgáló paptestvérek, a tihanyi és a közel- s távolból érkezett hívek. Az idei ünnepen Várszegi Asztrik püspök, főapát celebrálta a szertartást, amelynek keretében diakónussá szentelte a Tihanyban szolgáló két örökfogadalmas szerzetesnövendéket: BARKÓ ÁGOSTONT és MIHÁLYI JEROMOST.

BDSZ ÖSZTÖNDÍJ PÁLYÁZAT

2012

A jövő évi BDSZ Ösztöndíjak leadási határideje **2012. február 25. szombat.** A pályázat jelentkezési feltételei megváltoztak, a részletekről a www.bencesdiak.hu-n tudtok tájékozódni.

LUIF OTMÁR ÖSZTÖNDÍJ

Köszönjük a legutóbb beérkezett támogatásokat *Antal István (Ph 66), Fentős Attila (Gy 85), Körmendi Dezső (Ph 63), és Tóth László Antal (Ph 77)* diáktársainknak.

Tájékoztatjuk a diáktársakat, hogy eddig 461.000 forint gyűlt össze számlánkon, amit fél éves időtartamra lekötöttünk.

További tervünk, hogy szeretett tanárunk életéről, rendi tevékenységéről egy kis füzetecskét állítsunk össze, melybe visszaemlékezéseket, fényképeket várunk, illetve bárminemű tanácsodat, ötletedet szívesen vesszük.

Elérhetőségeink: 70/253-3708, peterthomas81@gmail.com

A Luif Otmár ösztöndíj számlaszáma: 12096712-01275545-00100000 / Raiffeisen Bank

Örömmel tölt el bennünket, hogy felhívásunk nyitott fülekre talált, a jó ügyért való szolgálat folytatásának szánjuk tervezett kiadványunkat is, melyet minden befizető megkap majd.

Bencés Diáktársi köszöntéssel:

DR. KÖRÖSI TAMÁS (Ph 73) PÉTER TAMÁS (Gy 2000)

alapító elnök

alapító titkár

Beszélgetés Fehérvári Jákó atyával A BAZILIKA FELÚJÍTÁSÁRÓL

A pannonhalmi bazilika felújítása nagyon rég, már a Második Vatikáni Zsinattól kezdve foglalkoztatja a pannonhalmi Bencés Közösséget. Az átalakítás munkája hosszú idő után végre elindult. A közeljövőben egy, mintegy másfél évszázad után újra átgondolt liturgikus teret használhat a bencés közösség és a hívek. FEHÉRVÁRY JÁKÓ atyával, a Bazilika Műhely titkárával arról beszélgettem, milyen út vezetett a mostani felújításig, melyek voltak azok a sarokpontok, amiket a munkánál figyelembevettek, és ez hogyan fog rövidesen épített valósággá válni *John Pawson*, brit építész tervei alapján.

– Röviden összefoglalnád a bazilika mostani felújításához vezető előzményeket?

– Az elmúlt mintegy negyven évben a közösség sokat gondolkodott a bazilika felújításán, többször születtek konkrét tervek is. A hatvanas évektől a közösség liturgiáinak a színtere egyre inkább áthelyeződött a káptalanteremből a bazilikába, így az egyre fontosabb helyé vált a mindennapok számára. A templomtér *Stornó-féle kialakítása*, amely nem számolt a templom szerzetesi használatával, ekkor már sok szempontból nem találkozott ezekkel az igényekkel.

A hetvenes években *Sedlmayer János* készített terveket, aki akkor a kerengőn is dolgozott, de a meglehetősen extrém elképzelésekből nem lett semmi. A kilencvenes évek elején újból előtérbe került a felújítás, ekkor *Bernard Ruel* francia műemlékes építész készített terveket a felújításra. Ez sem valósult meg.

A kétezres évek elején újra úgy tűnt, lehetőség nyílik a felújításra. A Főpát Úr létrehozta a bencésekből álló Bazilika Műhelyt, melynek máig az a feladata, hogy a közösség részéről megfogalmazza a rekonstrukcióval kapcsolatos igényeket, célokat, és elősegítse a fontos döntéseket. Így szerettük volna elérni, hogy a bazilika felújításának vezérmotívuma minden más szempontot megelőzően a közösség liturgikus, teológiai és szerzetesi reflexiója legyen.

– Miért *John Pawson* építészt választottátok ki a feladatra?

– A saját szempontjaink érvényesítése mellett volt még egy nagy vágyunk, a letisztultság. A bazilika sötét és díszítésektől hemzseggő térnek tűnt, a figyelmet sokfelé szétszóró, szervesen egymáshoz illeszkedő elemekkel. Szerettük volna a tér egyszerűsítését, és *John Pawson* építészete ilyen szempontból találkozott a mi elképzeléseinkkel. Fontos volt még, hogy olyan építészt válasszunk, aki dolgozott már együtt szerzetesekkel. *Pawson* novói ciszterci monostorában és főleg annak templomában tett személyes látogatás győzött meg minket arról, hogy ő alkalmas lehet a feladatra.

– Mik voltak a fő szempontjaitok és miként fog ez a térben megjelenni?

– Nem a spanyolviaszt akartuk feltalálni, hanem a templom létező adottságait jobban kihasználni. A bazilika belseje nagyon heterogén és osztott. Nagy terek, és bennük sokszor önmagukban, funkció nélkül álló nagy tárgyak, amelyek nem kapcsolódnak egymáshoz, némelyikük teljesen kihasználatlan. Szerettünk volna ezen változtatni.

Erre elsősorban a templom erős kelet-nyugati tengelyességét használtuk fel, amely nálunk a szintek emelkedésével még intenzívebb. Nyugatról indulva így lett a legalsó, torony alatti, eddig halott tér a beavatás a helye, ahonnan indulunk: ide került a keresztlőkút.

A templom belső része a hívek és a szerzetesek szintje. Nagyon fontos volt számunkra, hogy legyen egy szerzetesi kórus, amely nem „széthordható”, mint a mostani az összehajtható székekkel, hanem ott van, és mutatja, hogy ez egy szerzetesi templom.

A plánus és a hívek között, majdnem a templom mértani közepében fog állni az oltár. Ez lesz a centrum, amely összeköti: az Isten és az ember közösségének a helye, a hívek és a szerzetesek közösségének a helye. A szerzetesi kórus közép-

pontjában pedig ott fog állni a felolvasóállvány a stallumok között. A liturgikus tárgyak elhelyezése és egyenrangú szerepeltetése mutatja, hogy éppen hol van az ünneplés középpontja. Lehet majd látni, hogy a zsoltószöveg az ambó körül, a szentmisében pedig egyszer az ambó, majd az oltár körül fókuszálódik.

A tengely végpontja a rózsablak. Szerettük volna, ha a használaton kívüli baldachinos főoltár elkerül onnan, hiszen takarja is a rózsablakot, és egy túlzott vizuális súlypontot is ad a térnek. A műemlékvédelem ezt nem hagyta jóvá. A főoltár ezután az Oltáriszentség őrzésének a helye lesz.

A templomtér mindennapoktól eltérő használatára természetesen továbbra is lesz lehetőség. Például az olyan misékre, amikor nem a közösség, hanem jellemzően hívek vannak jelen, kértünk a tervezőtől egy összehajtható olvasóállványt, melyet a mostani helyére állíthatunk. Ha pedig több százan gyűlünk össze a bazilikában, továbbra is lehetőség lesz az összehajtható székeket kirakni, csak ezentúl a nekik készített tárolókba helyezük őket, ha nincsenek használatban.

– *Hogyan valósult meg az általam felvázolt liturgikus téri koncepció építészeti szempontból, melyek lesznek a főbb változások?*

– Több tárgy kikerül a térből, hogy az egységesebb, letisztultabb és használhatóbb legyen. Ilyen például a szószék vagy a bronzszobrok. A padokat is kicseréljük, kényelmesebbek és egyszerűbbek kerülnek a helyükre.

Az új elemek, a sok kikerülő anyag helyett, csupán néhány újat hoznak be. A padlóburkolat kiválasztása kulcsfontosságú, hogy egy homogén jellegű alapot tudjon adni a térnek. A szép, de kissé „csempezerű”, diagonálisan lerakott mostani követ egy visszahúzódnak a mészkorre cseréljük. Ez a burkolat képezi a liturgikus tárgyak alapzatát is, mintegy belőle nő ki a keresztelőkút, az oltár és az ambó. Ezen tárgyak felső része, valamint a rózsablak is ónixból lesz. Ez a második anyag, mely nagyon szép, nagyon légi. A teremtés könyvében olvashatjuk, hogy az ónix a paradicsomban található négy kő egyike, így az valamiképpen kapcsolódik a bazilika középkori díszítésének szimbolikájához is.

Van végül a tömör diófa, amit a bútoroknál, pl. a padoknál használunk. Egyszerre diszkrét, de markáns és méltóságteljes jelenlétet adhat ezeknek a nagyon egyszerű bútoroknak.

A bazilika fő terében történő változásokon túl megváltozik a bevonulás előtti felállás helye és a bevonulás útvonala. A belső sekrestye egybenyitása már el is készült, itt fog a közösség felállni a liturgiára való bevonulás előtt. Egy ebből a térből nyíló, a barokk korban is meglévő kaput újra megnyitottunk, innen vonulunk fel a liturgiák kezdetén a plánumba.

– *Hogyan fog kapcsolódni az új építészeti megfogalmazás a történeti templomtérhez?*

– Többet megkérdezték, hogy a bútorok nem visszhangozhatták volna-e az épületben található formákat. Talán elsősorban a csúcspontokra gondoltak az emberek. Úgy gondolom, hogy nyilván visszhangozhatták volna, de számomra ezek a bútorok nem attól lesznek szerves részei az épületnek, hogy azt lemásolják, hanem hogy egy nagyon tiszta réteget hoznak létre benne. Így lesz olyan önálló státuszuk, amelyet szánunk nekik: tehát – bár összhangban vannak az egészszel – nem akarnak valamihez hasonlítani, vagy valamibe beleolvadni, hanem saját jogon léteznek. Egy kicsit úgy, mint mi, a bencés közösség is, akik egy nagy hagyomány részeként, mégis saját jogon, megfogalmazzuk a magunk liturgiáit, szerzetesi szempontjait, és azt szeretnénk a templomban viszontlátni. Ahogyan egyébként ezt minden kor megteheti.

HARTMANN GERGELY (Ph 05)

Lancsics Bonifác emléktábla

A Szombathelyen született bencés szerzetes, teológus, filozófus 1715 előtt írta a hazánkban hosszú ideig himnuszként énekelt Boldogasszony anyánk... kezdetű Mária-éneket.

Nagy sikerrel lezajlott a Lancsics Bonifác emléktábla avatása.

NÉMETHY BALÁZS remekbe szabott művét PUSKÁS TIVADAR szombathelyi polgármester, ANDOR FERENC, a BDSZ szombathelyi elnöke, FÜLÖP ANDRÁS, a Szent György Lovagrend tagja leplezte le, és JÁKY TEODÓZ OSB atya áldotta meg.

FEISZT GYÖRGY (Gy 68)

IDŐKAPSZULA AZ IGLAUER-PARKBÓL

A közelmúltban készült el a városi Iglauer Park központi épülete; avatása igazi házszenelési ünnepség volt. A 300 négyzetméteres épületben többek között foglalkoztató termek, erdei iskolai eszköz tárolók, kerékpárraktár létesültek. Az épület komplex módon akadálymentesített, mind a mozgásukban, mind a hallásukban és a látásukban korlátozott személyek igénybe tudják venni a szolgáltatásait. Ötvözi az ősi, jól bevált bakonyi építészeti stílust a modern hőhasznosítási vívmányokkal, így nemcsak a falain belüli foglalkozások, hanem az épület maga is a fenntartható, környezetbarát fejlődést tűzheti zászlajára. Azóta megtörtént az eszközállomány feltöltése is: mikro-szkópok, csillagászati és hagyományos távcsövek, talaj- és vízvizsgalati eszközök, kerékpárok, ismertető tablók, madárgyűrűzési és rovarász eszközök, tájoló, meteorológiai állomások, szakkönyvtár fogják segíteni, és teszik élménydúsabbá az Iglauer Parkba érkező iskolás csoportok erdei iskolai munkáját.

A szép természeti környezetben fekvő ifjúsági szálláshely (erdei iskola) a Városlódi és az Országos Német Kisebbségi Önkormányzat tulajdonában áll. Az építési munkák elindításakor öntötte el Kolontárt és Devecsert a vörösiszap.

Az alapkő időkapszulája a létesítmény vezetőjének, Krein Péter (Gy 90) akkor elmondott beszédét-gondolatait tartalmazza. Ma sem veszítették aktualitásukat.

- a Szerk. -

Üzenet a jövőnek

Kedves Barátunk!

2010. októberének távolából, szeretett Városlódunkról küldjük üdvözetünket. Amikor e sorokat olvasod, már bizonyossággal tudni lehet, hogy megvalósultak-e azok a célok, amelyekért ez az épület épül. E csodás létesítményt azért álmodtuk meg, hogy falai között olyan gyerekek nevelődjenek, akik már egy jobb világot fognak felépíteni: harmóniában a természettel, barátságban embertársaikkal és az őket körülvevő világgal. Nagy reménységünk, hogy e sorok olvasója érteni fogja a sváb nyelvet, művelője lesz a magyarországi német dalnak és táncnak, de legfőképp az őstől örökölt szorgalomnak, takarékoságnak, rendszeretnek, melynek révén 250 évvel ezelőtt felmenőink a török pusztítás után segíthettek édes hazánk újbóli felépítésében.

E számunkra oly csodálatos napot egy szörnyű környezeti katasztrófa árnyékolja be. Néhány nappal ezelőtt egy Ajka melletti veszélyes anyagot tartalmazó tározó gátja leomlott, 1 millió köbméternyi maró hatású vörös iszap

öntötte el a közeli Kolontárt, Devecsert, Somlóvásárhelyt. Az elvonuló ár 8 embert ölt meg, több tucatnyian fekszenek kórházban, százak lettek földönfutóvá. A vörös halál kiirtotta a Torna patak és a Marcal folyó állatállományát, a Rábán és a Dunán is jelentős károkat okozott. Sajnos az érintett falvak lakói még mindig nem lélegezhetnek fel, fennáll a veszélye annak, hogy egy újabb gátszakadás újabb áradatot indít. Szálláshelyként e nehéz napokban mi is felajánlottunk üres ágyainkat a bajbajutott településeknek.

A vörös iszap mindent kétséget kizárva bebizonyította, hogy ma, Európának ebben a szegletében a veszélyes anyag semlegesítés a következőt jelenti: ásunk egy mély gödröt, körbe vesszük nagy gáttal, ebbe beletesszük a káros anyagokat és többet nem beszélünk róla. Mert ha nem látjuk, nem beszélünk róla, akkor az nem is létezik.

Ezekben a napokban a kettősség kétsége emészti sokunkat. Érezzük, hogy e katasztrófának valahol mi is okozói vagyunk: amikor az áruház polcáról körültekintés nélkül az olcsóbb alufóliát

vesszük le, amikor üveges sör helyett alumínium dobozos sört vásárolunk, amikor vonat helyett repülőre ülünk.

Vállaljuk-e végre a környezetbarát életmódra történő átállást vagy belesüpedünk a fenntarthatatlan fogyasztói társadalom vörös iszapjába?

Meg kell szüntetnünk a saját, otthoni veszélyes hulladéktárolóinkat. Vigyük el végre garázsunkból az öreg akkumulátorokat, az üres olajos-, és festékeskannákat, rámoljuk le a padlásról az évek óta ott porosodó számítógépet, hasznosítsuk a keletkező háztartási hulladékot!

Az első lépés mindig a legnehezebb, de ezt az épületet azért építjük, hogy a jövő generációja már egy járt utat folytathasson és ne a jó irányt keresgélje.

Kedves Barátunk, Te már tudod, hogy ezen az úton valóban elindultunk-e. Tudod, hogy sikerült-e a globális felmelegedés miatt fenyegető katasztrófát elkerülnünk. Mi, akik itt jelen vagyunk, ígérjük, mindent megteszünk azért, hogy e kapszula megnyitásakor még legyen értelmes és érző ember, aki e sorokat elolvassa.

KREIN PÉTER

Szunyogh Xavér Ferenc emlékezete

Tavaly volt harminc éve annak, hogy szeretett osztályfőnökünk, Szunyogh Xavér Ferenc, a bencés rend két világháború közötti egyik legnagyobb alakja, elhunyt. Kötelességünk, hogy megemlékezzünk róla. Nagy volt, mint tanár, nagy volt, mint hitszónok, nagy volt, mint egyházi író, és mindenekelőtt nagy volt, mint liturgikus. Megelőzte a II. Vatikánumot, szemben misézett, magyarul keresztelt és esketett, és magyar-latin misszáléjával tízezrek számára tette érthetővé a misét, amely akkor latinul folyt, a hívektől távol álló oltárnál, a hívek számára alig érhetően. Talán még ennél is fontosabb, hogy nagy volt, mint ember. Aligha ismerünk mást, akit annyira szeretett volna mindenki, aki ismerte.

Tavaly, az évforduló évében három volt diákja, DÁNYI DEZSŐ, JUHÁSZ JÓZSEF és BAGDY GYÖRGY közreműködésével kiadták egyetlen filozófiai munkáját, amelynek címe „A Lét bölcselete”. Ezt írántunk érzett szeretetből, nekünk, utolsó osztályának írta, amelynek nyolc éven át volt az osztályfőnöke. Ezt adta nekünk, útravalóként az életbe. Ezzel a könyvvel e lap már foglalkozott, és ezért itt erről nem írunk többet. PÁKOZDI ISTVÁN, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola tanszékvezető tanára és a fővárosi rk. egyetemisták és főiskolások lelkésze a magyar liturgikusok nevében emlékezett meg erről az évfordulóról, és írt róla a *Praeconia* ez évi húsvéti számában terjedelmes, tudományos igényű cikket. Ennek alapján irodalmi munkásságát a következőkben foglalhatjuk össze.

„Összegyűjtött munkáit [...] a pannonhalmi rendi könyvtár [...] öt kategóriára osztotta: I. Benedictina (a bencés rendre vonatkozó művek): 50 db. könyv, nagyrészt fordítások, néhány önálló tanulmány. II. Scriptura (szentírási vonatkozású művek): 13 db. könyv (saját fordítások, kommentárok; kiemelkedő az Újszövetség fordítása magyarázatokkal ellátva). III. Liturgica (a katolikus liturgiára vonatkozó művek): 13 kötet (fordítások, saját munkák, liturgikus lelkiség, misemagyarázatok, zsolozsmamagyarázatok, liturgikus lelkigyakorlatok, liturgikus prédikációk, az egyházi év szakaszaikhoz fűzött magyarázatok, misztériumjátékok). IV. Varia (különböző művek): 6 dosszié (rádiós beszédek, cikkek a Katolikus Akció részére, előadások papoknak, kézíratos naplók, feljegyzések, újságcikkek stb.). V. Imakönyvek (11 könyv): Missale, Breviarium, Sacramentarium, Oremus, Directorium, Rorate, Gloria, Miserere, Alleluja, Veni!, Maranata!” Ez az irodalmi tevékenység szinte páratlan, és ehhez hozzá kell tennünk, hogy életében összesen több mint 12000 szentbeszédet tartott.

Élettörténetét, a hivatalos adatokat JUHÁSZ JÓZSEF közli az előbb említett filozófiai könyv függelékében, Pákozdi István pedig fent tárgyalt cikkében. Itt ezért nem a tényekkel és ada-

tokkal, hanem csak az egyéniségével foglalkozhatunk. Hatalmas ember volt, majdnem két méteres és mázsás, ez határozta meg fizikai megjelenését, de egész egyénisége is teljesen összeforrt ezzel a fizikai megjelenésével. Ha rá emlékezzünk, először mindig ez a fizikai valósága jelenik meg előttünk.

Szunyogh X. Ferenc
1928-2008

Mindannyiunk előtt úgy él, mint hatalmas, nagy, majdnem mindig mosolygó ember, aki szilárdan és megingathatatlanul áll a földön két hatalmas lábán, sugározva magából a nyugalmat, a szilárdságot, a biztonságot, a természetességet és a realizmust. Testének súlyát egyéniségének súlya tette teljessé. Ez a súly megmutatkozott mindenben: nemcsak abban, ami ma már megmosolyogtató kedves emlék, hanem minden másban. Bármennyire szeretetreméltó volt, őt mindig, mindenben komolyan kellett venni. És ehhez a súlyhoz neki nem volt szüksége semmiféle külsőségre: ő mindig és így is ugyanaz volt, tekintélye és ereje saját magától jött, és nem függött senki semmi mástól. Meghatározó hatása volt osztálya valamennyi tagjának életére.

Nemcsak a külsőségek voltak idegenek számára, hanem hiányzott belőle minden formalitás. Tökéletesen és fenntartás nélkül őszinte volt, ami a szívében, az a száján. Tudta, hogy a gyermek is teljes jogú ember, joga van az őszinteségre, fel tudja ismerni a teljes igazságot, és joga van a teljes igazságra. Nem úgy viselkedett, ahogy egy tanárnak vagy hitszónoknak viselkednie kellett: úgy viselkedett, ahogy ezt jónak és helyesnek, sőt természetesnek és magától értetődőnek tartotta. Ez az őszintesége és természetessége megnyilatkozott abban is, hogy őszintén és természetesen szerette az életet. Szerette a jó bort, a jó vacsorát, a jó társaságot, a kellemes beszélgetést és a jó futballmeccset. Természetességéből és valóságérzékéből eredt alapvető demokratizmusa és az emberi egyenlőségbe vetett hite is. Soha semmit nem döntött el a tekintély, hanem mindig, mindent az igazság alapján. Mégis óriási volt az emberi tekintélye, éppen ezért. Alapjában véve liberális gondolkodású volt, a gondolatnak és a szellemi önállóságnak a tisztelője. Újító és független szellem volt saját maga, és az újításnak és szellemi függetlenségnek tisztelője másban is. Nem engedelmességet tanultunk tőle, hanem gondolkodni tudást.

Mi, akik az ő utolsó osztályába jártunk, elsősorban az igazi emberséget kaptunk meg tőle. Egyikünk sem szakadt el attól, amit ő elsősorban át akart adni nekünk, és egyikünk miatt sem kell szégyenkeznünk. Hogy ezt nagyrészt neki köszönhetjük, abban mindannyian biztosak vagyunk.

DÁNYI DEZSŐ, JUHÁSZ JÓZSEF ÉS SZAKOLCZAI GYÖRGY

Dr. Szunyogh Xavér Ferenc: A Lét bölcselete

A bölcsélet arra keresi a választ, hogy mi az életünk célja és értelme. Ez a könyv ezt a nem könnyű témát, világos, egyszerű és olvasmányos módon fogalmazza meg elsősorban az életbe induló 15-20 éves fiataloknak. A szerző egyházi iskola érettségiző diákjainak írta, de lényegében minden fiatalnak szól, akiket érdekelnek létük alapvető kérdései. Mindazoknak akik olvasták, évtizedek után is mankóul szolgál a világ dolgaiban való helyes eligazodáshoz. beszerezhető a www.bdszkiadvanyok.blog.hu oldalon is.

Kórusunk

Kedves Diáktársak!

Engedjétek meg, hogy röviden szóljunk kamarakórusunk ez év második felében megvalósult tevékenységéről. Mindezek előtt azonban egy kis ismertetéssel szolgálunk a kórusról:

A Szent Márton Kamarakórus 1999-ben alakult Budapesten a pannonhalmi Bencés Gimnázium volt diákjaiból, akik Budapesten végeztek egyetemi tanulmányaikat. A kórus a Pannonhalmán megismert gregorián repertoár mellett a reneszánsz és korabarokk, valamint a XX. századi polifon kórusművek megszólaltatását tűzte ki célul, s ezzel egyedülálló szolgálatra vállalkozott Magyarországon. A kórusnak jelenleg 25 tagja van, vezetője P. ÁMENT LUKÁCS bencés regens chori.

A kórus szorosan kapcsolódik a Pannonhalmi Bencés Főapátsághoz, évente részt vesz ünnepein énekes szolgálatával. Fennállásának több mint tíz éve alatt jelentős számú szereplést teljesített magas színvonalon az ország különböző városaiban, közreműködött egyházi ünnepeken, templomi koncerteken, mi több, az országhatáron kívül is nagy sikerrel szerepelt.

A mögöttünk álló fél évben is több szereplésről van szerencsénk beszámolni: szeptember 25-én koncertet adtunk a szabadkai székesegyházban. November 6-án Ózdon, a bolyoki templomban szerepeltünk lelkes közönségünket megörvendeztetve. November 12-én az Egyházi kórusok találkozóján volt lehetőségünk bemutatkozni Budapesten, a Szent István Bazilikában. A kórustalálkozón több budapesti és Budapest környéki egyházi

kórus is élt a meghívással, és a közönség elé tárta énektudását.

Karácsony közeledtével az adventi várakozás időszakában énekarunk teendői is sűrűsödnek. Advent vasárnapjain pannonhalmi hagyomány szerinti gyertyagyújtásokat szervezünk Budapesten, az Egyetemi Templomban az esti fél 8-as szentmise után. A liturgia lebonyolításában kórusunk tagjai működnek közre.

Immáron hagyományörző jelleggel idén is sor kerül a kórus adventi koncertjeire.

Az adventi időszak első koncertjének ez évben a Budavári Mátyás-templom ad otthont, december 10-én, este 19.00 órai kezdettel.

Az adventi időszak második koncertjére december 18-án, Kókán kerül sor a 9.30-kor kezdődő szentmise után, amelyen a kórus szintén közreműködik.

A fentebb leírt fellépésekről és szerepléseinkről megújult honlapunkon is tájékozódhattok: <http://szentmarton.osb.hu>

A „teremtés koronái”, avagy a férfiszerep változásai korunkban

Diákszövetségünk Veszprémi Egyetemi Tagozata 2011. december 1-én harmadik alkalommal rendezte meg „Veszprémi Előadássorozat - Baráti Találkozó” elnevezésű programját. Ezúttal BÁLINT BÁNK (Ph 76) – pszichológus, főiskolai docens – diáktársunk tartott érdekes előadást „A férfi szerep változásai a pszichológus szemével” címmel. A téma aktualitását jól tükrözte a rengeteg hozzászólás és az ezek alapján kialakult hosszabb beszélgetés is.

Miután jól kiveséztük a kérdéskört, következett az est kötetlenebb része, ahol is finom házi kolbásszal és szalonnával megpakolt szendvicseket (külön köszönet érte TROSITS ANDRÁSNAK [Gy 74]) öblítettünk le egy-egy fröccsel, üdítővel.

A pozitív visszajelzések is megerősítették kis csapatunkat abban, hogy programsorozatunk jó kezdeményezésnek bizonyult, reméljük, hogy a jövőben is lesz lehetőségünk a folytatásra.

CSORDÁS ÁDÁM (Gy 03)

Ízelítőül néhány gondolat az elhangzottak közül:

Valóban mi férfiak vagyunk a teremtés koronái? – Ha jobban belegondolunk, mindenben pótolhatóak vagyunk...

Mi ma a helyes szerepmegosztás a családban? – Nincsenek kisajátítható szerepek, erősen összekeveredett minden – talán csak az anyai szeretet, ami „feltétel nélküli” és nem helyettesíthető.

Miért nem „trendi” az elköteleződés? – Az elköteleződés korábban gyakorlatilag a férfi vállalása volt, ma már enélkül is megkaphatja a másikat..., miért köteleződne el?

Tényleg csak mellérendelt szerepeink maradtak? – A feleségül kérelem/eljegyzés, mint a felelősségvállalás/családalapítás kezdeményezése maradt nekünk, de ha ezzel élünk, megmenthetjük „koronánkat”. Merjünk ezzel a mintával szolgálni diáktársainknak, mentsük át a családi kötelék fontosságát!

Bencés sírok – Felhívás

Valahányszor – jobbára találkozó okán – Pannónhalmára zarándokolunk, ha mód van rá, tiszteletünket tesszük a Boldogasszony kápolna kriptájában nyugvó tanáraink, és régi időkben is csak névről ismert atyák sírjainál. Ilyenkor szinte mindig csattognak a fényképezőgépek, s ott-hon rájöhettünk: x+1-edszer fényképeztük (videóztuk) le ugyanazokat. E lelkületileg jól érthető „válogatósdi” kapcsán többször elgondolkodtatott néhány dolog.

Mi lenne például, ha mindegyiket lefényképeznél valaki, s korunk adta módon a világhálón közzétenné? Így egy virtuális kriptalátogatással a világ bármely sarkából elérhetőek, netán olyanok nevére is bukkanhatunk, akiken csak átfutva keresi az ember egykori tanárát, jó ismerősét. Aztán egy igazi adattár is lehet belőle: ki mikor született és távozott, egyáltalán itt nyugszik-e – és sorolhatnánk. Továbbá mindenképpen fontos lehet azoknak, akik hazánktól messze kerültek, vagy tisztességes, egészségi állapotuk, netán „időhiányuk” miatt gátoltak, hiszen egy kriptalátogatás számukra megoldhatatlan.

No és hogy lehetne ezt kivitelezni? Kézenfekvőnek látszott például egy tanáron keresztül a jelenlegi diákokat valami célfeladatként aktivizálni, de ez elég körülményesnek tűnt. Másik gondolat: igen, valahogy lennének képek, de hol kellene megjelentetni? A Rend honlapján? Ez valahogy nem tűnt túl jónak. Talán a BDSZ-t kéne valahogy megkönyöríteni, de itt meg az átmeneti zűrzavarban nem is nagyon látszott, kivel kellene erről konzultálni. Magán-akciós honlapon? Ezt meg a kutya sem találja meg a világháló-dzsungelben.

Az előző gondolatokat egy hirtelen „felsőbb ihletésű” tett követte: állj neki, ne ragozd! A 45 éves érettségi találkozónkon vasárnap délelőtt a kulcsokat elkérve nekiálltam. Természetesen állványról és vaku nélkül dolgoztam, a helyi világítás változékonysága mellett a helyszűke is nehezítette a dolgomat. Olyan jó 1,5–2 óra munka volt, aminek a végén a régi bölcsesség nyomán megállapítottam: a legjobb megoldás ez alkalommal is a „magad, uram, ha szolgálád nincsen” volt. Otthon még olyan 3–4 órányi képfeldolgozás következett, majd – ’mi történhet?’ alapon – felraktam egy tárhelyre. Elsőként az osztályunk honlapján tettem közzé, de az „ihlet” csak tódult tovább: az ’alias’-nevemet is adó szülőfalum (Hegykő) polgármestere mesélte, hogy Asztrik főpát urat nemrég egy előadásra hívták, s büszkén mondták neki: „Nekünk is volt egy bencésünk, Schmuck Paszkál, aki itt nyugszik a temetőnkben”. Ez Asztrik atyának is újdonság volt. Szeretett ’Schmuck tanár urunk’ bizony évtizedeket „kincéskedett” szülőfalujában, nagyon sokunk lelkiatya

volt (persze anno hivatalosan csak kántor lehetett ...). Innentől már önmagától indult az ügy: lakóhelyemen Sopronban évszázados a bencesség, így sírok is vannak. No meg számos más helyen, mint Győr és még ki tudja, hol nem. És a felismerés: Paszkál atya esete nyomán szinte bárhol lehet bencés sír!

Egy nagy levegővel irány a BDSZ levelezőlista. Halottak napja közeledvén azt gondoltam, illendő közzétenni, mint-hogy vélhetően többeket érdekel. Ami reakció érkezett, minden várakozásomat felülmúlta. Igyekeztem néhányra válaszolni, de ez alkalommal nyilvánosan is köszönöm mindenkinek a sok megleghangú levelet, biztatást, és támogatást. Olyanok is írtak, akik nem BDSZ-lista tagok (!), mert a lista-levelet a diáktársak egymásnak továbbították. A nem várt pozitív reakciók között pl. győri képek is érkeztek, és számos hasznos információt kaptam további temetőkről és sírhelyekről. Konkrét ígéret érkezett már pl. az esztergomi sírok lefényképezésére. Az első információk alapján Rév-Komáromban, Pápán, Tihanyban és természetesen Győrben (innen eddig csak néhány kriptafelirat-fotó van!) is vannak bencés sírok.

Mint-hogy előkerültek a „bencesdiak.hu” szerkesztői is – akik egy hír segítségével a honlapra fel is tették a leveletem és a képek ideiglenes lelőhelyét – velük egyeztetve arra jutottunk, hogy a képgyűjtemény legjobb helye a BDSZ honlapján lesz. A végleges helye és elrendezésének kimunkálása folyamatban van. Megegyeztünk abban is, hogy aki tud bencés sírokról fényképeket küldeni, nekem küldje, és a feldolgozás után fog megjelenni a honlapon. Az akció sikeres folytatása érdekében az alábbiakra gondoltam:

FELHÍVÁS

Kérünk minden bencés diákot, hogy akik bárhol a világon magyar bencés sírokról tudnak, ilyenekről hallanak vagy ilyeneket találnak, fényképezzék le és a hely (= ország, helység, temető) közlésével juttassák el a következő e-mail címre: dikissgy@t-online.hu. A képeket lehetőleg eredeti formában, jó minőségben kérjük.

Kérjük továbbá azon bencés atyákat is, akik e témakörben nálunk jóval több információval bírnak, vagy a fényképezést segíteni tudják (netán maguk ezt meg is ejtenék), segítsék a gyűjtemény minél teljesebbé tételét. Bármiféle közreműködésüket előre is köszönettel fogadjuk.

KISS GYULA (Ph 66)

Alias Hegykő

Kedves testvérünk,

Ha szeretnéd, hogy a monostor szerzetesei és a bakonybéli egyházközség hívei imádkozzanak érted vagy egy számodra kedves személyért, neked fontos ügyért, akkor küldj e-mailt röviden leírva kérésedet az e-maszandek@freemail.hu címre.

Ha szándékod tágabb kört érint, belefoglalazzuk a vasárnapi szentmise egyetemes könyörgéseibe, ha egyéni, akkor a szerzetesi zsolozsmában imádkozunk érte.

Keresd a facebookon a Szent Maurícius Monostor bencés szerzeteseit!

Bencés Diákok Győri Egyesülete

A Bencés Diákok Győri Egyesülete 2011 második félévi programjai az alábbiak szerint alakultak:

2011. szeptember 8-án Balczó András háromszoros olimpiai, tízszeres világ bajnok öttusázó, a Nemzet Sportolója volt Egyesületünk vendége a Czuczor Gergely Bencés Gimnázium dísztermében, aki Sport, Politika, Hit címmel tartott nagyszerű, teltházas előadást.

2011. szeptember 20-án Prof. dr. Maróth Miklós (Ph/61), a Magyar Tudományos Akadémia alelnöke volt a vendégünk, aki a "Közél-Kelet politikája és az iszlám" címmel tartott előadást a győri Bencés Gimnázium dísztermében.

2011. október 15-én tartotta Egyesületünk szokásos őszi kirándulását. Úti célunk ezúttal a Koppánymonostori Erőd volt, ahol Asbóth Zsolt (Gy/73) bencés öregdiák, a Bábolnai Nemzeti Ménesbirtok turisztikai igazgatója volt az idegenvezetőnk. Dél előtt 10 órától megtekintettük a Gellért-hegyi Citadellával egyidős monostori erőd kiállítását, ahol Komárom történetével is megismerkedtünk. Ezután hangos ágyúdurrogatás közepette végigmentünk az erőd kazamatáin, illetve felmáztunk az erőd fal tetejére, ahonnan gyönyörű kilátás nyílt Észak-Komáromra, illetve a Vág torkolatára, majd végül a Kenyér Múzeumot tekintettük meg.

2011. október 28-án Egyesületünk nevében Balogh Pál (Gy/62), Hluchány József (Gy/69), dr. Kőrösi Tamás (Ph/73), dr. Magassy Dániel (Gy/57), Nagy Jenő (Gy/86), Péter Tamás (Gy/2000) megkoszorúzták elhunyt tanáraink nyughelyét a győri Szent Ignác Templom kriptájában, Jedlik Ányos bencés szerzetes, feltaláló sírját a győri köztemetőben, majd korábbi egyesületi elnökeink, dr. Németh Ferenc, Szabó Gyula és dr. Tamasits Ernő sírmelegét.

2011. november 29-én Prof. dr. Vizi E. Szilveszter a Magyar Tudományos Akadémia korábbi elnöke, bencés öregdiák tartott előadást A tudomány jelene és jövője címmel szabadegyetemi rendezvényünkön.

Péter Tamás titkár

Budapesti Szervezet

A Fő utcai Szent Benedek Iskola – mely eddig helyet biztosított találkozónknak, átköltözött Budapest XI. Újbudára a Mezőkövesd utcába. Ezért 2011 szeptemberétől új helyen tartjuk találkozóinkat:

a Batthány téri Szent Anna templom mögött 1011 Aranyhal utca 1. egyházközségi épületben.

A találkozók általában a hónap második hétfőjén 17 órakor kezdődnek:

2012. január 9. Mészárovs Tamás: Jemen egy mohamedán ország magyar szemmel

2012. február 13. Dr. Szentfilópi Antal (Bp.45): Anglia a szigetország magyar szemmel

2012. március 12. Dr. Boromisza Tibor (Eg.45): India egy szubkontinens magyar szemmel

2012. április 16.(!) Bertó Tamás (Bp.49): USA Egyesült Államok magyar szemmel

2012. május 14. Bedő Miklós (Bp.50): Svédország, egy skandináv ország magyar szemmel

2012. május 26. Pannonhalmi találkozó

2012. június 11. Bodroghközi László (Ph.48): Kanada egy szívesen befogadó ország magyar szemmel

EMBER KÁROLY (Bp 51)

Szombathelyi Szervezet

2011. évi programjai

Március 21. Szent Benedek Emlékmise

Május 7. Sóllymos Szilveszter emléktáblájának avatása Rábacsécsény község templomában. A Soproni BDSZ szervezettel közös rendezvény

Szeptember 12. Tisztújító közgyűlés
Elnök: Dr. Andor Ferenc

Az elnökség tagjai: Feiszt György, Harangozó Bertalan, Horváth Tibor, Dr. Prugberger Emil, Tremmel János, Vámos László

Az BDSZ Országos Szervezetének
Küldöttei Pup Vilmos, Horváth Tibor, Erdélyi Iván

Október 16. Lancsics Bonifác emlékülés
Emléktábla avatás Szombathelyen
Jáky Teodóz atya előadása a „Boldogasszony anyánk” ének írójának ünnepén.
A Szent György Lovagrenddel közös rendezvény

December 19. Évzáró ünnepség

Jubiláló iskolatársainknak MATURA lapok átadása

BDSZ Szombathelyi Szervezetének 2012-re tervezett programjai

Január 30. Kukorelli István BDSZ elnök látogatása

Március 21. Szent Benedek emlékmise

Április 21. Kirándulás Vasvárra a renovált Domonkos kolostor és kulturális gyűjtemény megtekintése

Szeptember 8. Vincze Amand OSB emléktábla avatása szülőfalujában Enyingen

Október 15. Látogatás Kőszegen BDSZ Iskolaszervezettel közös program

December 17. Évzáró ünnepség a MATURA lapok átadása

Veszprémi Egyetemi Tagozat

Kedves Diáktárs!

Az egyetemi tagozat előadása kapcsán tájékoztatlak, hogy a B épületi aulában befelé jövet megtekinthető a Dr. Bodor Endre diáktársunk emléke előtt tisztelgő mellszobor, melyet a Pannon Egyetemen a tudomány napján (november 11-én) avattak az ünnepség részeként.

A Pannon Egyetem nagy tisztelettel emlékezik alapító professzorára, dr. Bodor Endrére. A professzor tudásával, munkásságával és szellemiségével hosszú éveken át építője és alakítója volt az intézménynek, portréját Raffay Béla szobrászművész alkotta meg, méltó emléket állítva az utókor számára. A szobrot dr. Friedler Ferenc rektor és dr. Szalai István dékán avatta fel.

BOLLA KRISTÓF (Gy 07)

A magyar kereszténydemokrácia 1945–49 és 1956-ban

A Gondolat Kiadó közzétette a magyar kereszténydemokrácia 1945–1949. és 1956. évi történetét leíró kötetet. Az egyik szerző, SZAKOLCZAI GYÖRGY volt diáktársunk (Bp 46), aki 1945-ben, alig 16 évesen a DNP alapító tagja volt, 1956-ban részt vett újjászervezésében és történelmi súlyú politikai szereplésében, 1989-ben pedig a KDNP létrehozásában. A másik szerző, SZABÓ RÓBERT e kor elismert szakértője, az MTA Történettudományi Intézet tudományos munkatársa. A könyv megírásában kortárs-lektorként közreműködött MÉZES MIKLÓS, a DNP 1947–1949. évi országgyűlési képviselője, e képviselőcsoport két életben lévő tagjának egyike.

A könyv nagy elismerést kapott tudományos körökben. Tíz recenzió készült róla, nagyrészt kiemelkedő tekintélyű szerzők tollából és vezető folyóiratokban. Írt róla BÉKÉS MÁRTON történész-politológus a *Magyar Nemzetben*, LOVAS REZSŐ fizikus, akadémikus, a Professzorok Batthyány Körének elnöke a *Magyar Szemlében*, CSABA LÁSZLÓ közgazdász, akadémikus, egyetemi tanár a *Vigiliában*, VÖRÖS IMRE jogász, akadémikus, egyetemi tanár, az MTA Jogtudományi Intézetének tudományos igazgatóhelyettese, volt alkotmánybíró a *Valóságban*, GYÖRFFY DÓRA habilitált doktor, a PPKE docense a *Magyar Tudományban*, a Magyar Tudományos Akadémia folyóiratában és HORVÁTH ZSOLT, az MTA Társadalomkutató Központ tudományos munkatársa a *Kommentárban*. Előkészületben van SZAKÁLY SÁNDOR történész, az MTA doktora cikke a *Magyar Naplóban*, valamint CSAPODY MIKLÓS irodalomtörténész, az MTA Történettudományi Intézete tudományos munkatársa, volt országgyűlési képviselő cikke a *Századokban*. Megjelent két szerkesztőségi cikk is, az egyik az *Egyházfórumban*, a másik az *Értesítőben*.

A DNP volt minden idők legintellektuálisabb és egyben legnépibb magyar parlamenti pártja, hozzá ilyen szem-

pontból csak az 1956-ban Petőfi Párt nevet fölvevett Nemzeti Parasztpárt hasonlítható. Alapításában részt vett SZEKFI GYULA, első két országgyűlési képviselője két neves egyetemi tanár volt, a francia nyelvész ECKHARDT SÁNDOR és a néprajzos BÁLINT SÁNDOR, és szellemi vezetői voltak még a neves és nagy szerepet betöltött publicisták, BARANKOVICS ISTVÁN, a párt főtárgyalója, továbbá MIHELICS VID és RÓNAY GYÖRGY, akik a legnehezebb időkben is fenntartották a magyar katolikus publicisztika kontinuitását. A párt létrehozását támogatta SÍK SÁNDOR, valamint három jezsuita, JÁNOSI JÓZSEF, KERKAI JENŐ és NAGY TÖHÖTÖM, az utóbbiak minden idők legnagyobb magyar katolikus mozgalmanak, a KALOT-nak a vezetői és számos más katolikus társadalmi mozgalom szervezői. A párt elsősorban a KALOT-ra, valamint ezekre a szociális szellemű társadalmi mozgalmakra támaszkodott, és ők adták a képviselőcsoport legnagyobb részét is. Volt a képviselők között 4-6 elemít végzett, de a népfőiskolákon komoly műveltséget fölszedett kubikos, törpebirtokos, kőműves és más iparos, akik megállták a helyüket ebben a pozícióban is.

A könyv leírja a párt megalakulását és tragikus ellentétét MINDSZENTY JÓZSEF hercegprímással. Ismerteti az 1947-es választásokon elért sikerét, amikor és a kommunisták választatási csalásai – az ún. "kékcédulás választás" – ellenére is a második legnagyobb párt lett. Ismerteti a párt parlamenti szereplését és bátor helytállását, valamint azt, hogy a párt és vezetői, egyházi vezetőkkel együttműködve, az utolsó pillanatig megpróbálták elhárítani a végkifejletet, a Mindszenty-pert és következményeit. Leírja a 71 képviselő nagyrészt súlyosan tragikus sorsát. Volt, aki a börtönkórházban, és volt, aki mint szénbányai csillés, bányabalesetben halt meg. Volt, aki öngyilkos lett, amikor bekényszerítették a tsz-be, volt, aki holtig tartó fejsérülést szenvedett a verésektől, és volt, aki összesen 19 és fél évet töltött börtönben és internálótáborban. A Szeged-Csanádi Püspökség már kezdeményezte BÁLINT

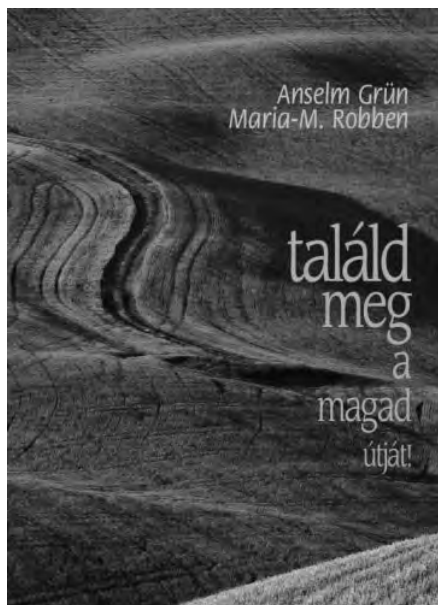
SÁNDOR boldoggá avatását, a Ferences Rendtartomány pedig tudunkkal kezdeményezni fogja P. KÁROLYI BERNÁTÉT.

Nem köztudott, de nagyon fontos, hogy a párt akkori vezetője, MIHELICS VID, 1956-ban nagyon mérsékelt szellemű és a történelmi események által igazolt programot és nyilatkozatokat adott ki, és hogy a DNP támogatta BIBÓ ISTVÁNNAK Nehru útján Hruscsovhoz eljutatott rendezési tervét. A végsőkéig kitartott e terv mellett, akkor is, amikor mások, látva az ezzel járó veszélyt, kihátráltak mögüle. Az egyik recenzió, LOVAS REZSŐ akadémikus a következő szavakkal zárta be írását: „A DNP politikusai 1949-ben a totális diktatúra fenyegetése alatt is, 1956–57-ben pedig a forradalomnak ellenforradalommal való átmázolása idején is kitartottak emberséges eszményeik mellett, és csak az utolsó remény szétfoszlásának a pillanatában adták fel a küzdelmet. Megcselekedték, amit megkövetelt a haza. A könyv méltó emléket állít nekik.”

SZAKOLCZAI GYÖRGY (Bp 46)

A könyv bolti ára 2 950 forint. Kapható számos könyvesboltban, bencés diákok számára a 2 400 forintos kedvezményes ár befizetésével Szokolczai György 11638001-13070401-38000001 sz. számlajára, vagy postautalványon az összeg 1121 Bp., Pipiske u. 1/5. címre küldésével.

ANSELM GRÜN - MARIA M. ROBBEN

Találd meg a magad útját!*Gyermekkorunk sebeinek gyógyítása
– spirituális impulzusok*

MÉHES KÁROLY

Hegymenet

HORVÁTH ISTVÁN SÁNDOR:

A betlehemi pásztor

A szerzők – mindketten gyakorló lelkipérek – könyvükben a szülők által okozott lelki sebeket vizsgálják újszövetségi történetek és Grimm-mesék segítségével. A bibliai szövegekben Jézussal mint tapasztalt terapeutával találkozunk, aki ma is képes gyógyítani, a mesék segítségével pedig saját erőforrásainkat fedezhetjük fel. A cél az, hogy sebeinkkel kiengesztelődve felismerjük személyiségünk lényegét, és rátaláljunk saját utunkra.

„Jézus – Carl G. Jung szerint – személyiségünk központjának legtisztább archetípusa.

Ha a gyógyítási történetek Jézusával találkozunk, lényünk központjával is találkozunk.

Jézus terápiájának tehát végeredményben az a célja, hogy érintkezésbe lépjünk személyiségünk legmélyebb lényegével. Ha érzékeljük önmagunk központi magját, akkor szabadok vagyunk, akkor nem kapaszkodunk többé szüleinkbe.

Akkor megtalálhatjuk a magunk útját.”

Megrendelhető: a kiadó honlapján <http://www.benceskiado.hu>

„Nincs minden, amit mi szeretnénk, de van minden, amire szükségünk lehet.” Ez volt a nyolcvanas évek Pannonhalmája Rémusz igazgató úr megfogalmazásában, ahová Méhes Károly író, a hajdani kis kamasz szülői indításra „Hegymenet”-ben felkapaszkodott.

Az ember világa belül van, egy kamaszé még inkább belül, a mélyen. Ahogy önmaga lesz, helyesebben, önmagává mer lenni, fejt le a szorongás páncélját, lesz befogadóvá, még az elszalasztott jók utólagos elfogadójává is. Méhes Károly hajszálpontos leírást ad a kamaszfiú belső, elébb védekező, elutasító, majd kitárulkozó világáról. Írása őszinte, vonzó és szép. Biztos vagyok benne, hogy izgalmas és gyógyító mindazoknak, akik mernek egykori önmagukkal találkozni, évtizedek után is tükörbe nézni.

VÁRSZEGI ASZTRIK

November elején jelent meg az Orpheusz Kiadónál Méhes Károly (Ph 83) új regénye HEGYMENET címmel, amiben a bencés gimnáziumban eltöltött négy évről ír. A kötethez Várszegi Asztrik főapát úr írt ajánlást. A könyv közvetlenül a szerzőtől is megrendelhető, dedikálva, a kmehes@gmail.com címen vagy a 30/9971032 mobilszámon, valamint a bdszkiadvanyok.blog.hu weboldalon.

Az idei karácsonyra a gyerekek és a családok számára készítettem egy könyvet. Mesekönyvnek tűnik, de igaz történeteket tartalmaz: gyermekkori emlékeimet és papi élményeimet. A kötet történetei egy gyermek szemével tárják elénk Jézus születésének titkát. A sok-sok színes kép Magyar Krisztina munkája.

Sokszor hallom felnőttektől: „Gyermekkoromban olyan gyönyörű karácsonyok voltak és olyan szép történeteket olvastam az ünnepek alatt.” Azért készítettem e karácsonyi kötetet, hogy 20–30 év múlva is ugyanazt mondják majd a felnőttek.

HORVÁTH ISTVÁN SÁNDOR (Ph 88)

Ára: 900 Ft/db + postaköltség 100 Ft/db Magyarországra (külföldre jelentősen több).

A könyv megrendelhető a zalatovo@gmail.com címen (boltokban nem kapható).

Horváth István Sándor
Zalalövői Plébánia
H-8999 Zalalövő, Szabadság tér 6.
Tel.: (+36)92-371-049

GRAHAM HOWES

A szakralitás művészete

Bevezetés a művészet és a hit esztétikájába

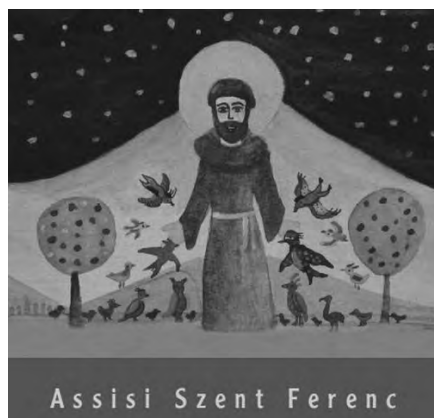
A művészet és a vallás viszonyának vizsgálata a vallástudomány egyik leggyorsabban fejlődő területe. Graham Howes invenciózus könyve a vallás és a vizuális művészetek kölcsönhatását vizsgálja a kereszténység és más vallási hagyományok területén.

Graham Howes vallásszociológus az angliai Norwichban született 1938-ban, jelenleg Cambridge-ben és Norfolkban él. A cambridge-i Trinity Hall College nyugalmazott professzora, az ACE (Art and Christianity Enquiry) megbízottja, az Art and Christianity című folyóirat tanácsadói testületének tagja. Évtizedek óta publikál a teológia és a vizuális művészetek témakörében (Theology and the Visual Arts, 1994; English Cathedrals and the Visual Arts, 2005; The Art of the Sacred, 2007; Art in the Service of God, 2009). Jelenleg az angol katedrálisok és művészeti galériák látogatóinak körében megnyilvánuló befogadói esztétika és vallásos tapasztalat viszonyát vizsgálja.

Megrendelhető a kiadó honlapján <http://www.benceskiado.hu>.

VARGA MÁTYÁS - SCHMAL RÓZA

Assisi Szent Ferenc

gyerekkönyv

Kiadónk gyermekkönyv sorozatának új kötete lehetőséget ad mind a szülőknek, mind pedig a hitoktatóknak, hogy – Szent Ferenc életén keresztül – a szegénység nehezen megfogható társadalmi problémájáról beszéljen a gyerekeknek.

Megrendelés: a kiadó honlapján <http://www.benceskiado.hu>

Teremtett borvidék

Kötetbe a foglalták a Pannonhalmi Borvidék lelkét: a Pannonhalmi Borvidék teljes történetét, napjainkig tartó lendületes fejlődését mutatja be az az elegáns kivitelű, igényes tartalmú album, amely Várszegi Asztrik főpát ajánló soraival a Győri Könyvszalonna készült el a MEDIUS Iroda kiadásában.

Teremtett borvidék című hiánypótló kötet közel 200 művészi fotóval, magyar és angol nyelven mutatja be a térség szőlőtermesztő- és borásztradícióit, fejlődését és 23 kiemelkedő borászatát, vala-

mint a szőlővidék 16 települését.

A könyv pozicionált kereskedelmi ára 4.900,- Ft, kapható Pannonhalmán a Pincészetben és a VIATOR Étteremben, továbbá megrendelhető a MEDIUS kiadónál a következő elérhetőségeken: Web: www.apatsagipinceszeti.hu

Web: www.viator.co.hu

E-mail: medius@mediusnet.hu

2011. november 27-re, Korzenszky Richárd perjel úr 70. születésnapjára jelent meg a

Heggyel az ég egybemosódik

című könyv, melyet rendtársai, munkatársai és barátai adtak közre. Főszerkesztője Somorjai Ádám OSB volt, munkatársa pedig Barkó Ágoston OSB. A borítót Kemény Zoltán tervezte.

Sokak adakozásából valósulhatott meg a 82 írást tartalmazó, tisztelegő kötet. Két térkép fogja keretbe a 6 fejezetet, ezeken a térképeken jól látszik az a zarándokút, amelyet Richárd atya bejárt mint szerzetes, lelkiatya, pedagógus, oktatási szakember, a kulturális élet szervezője és közvetítője.

Az első részben időrendben követik egymást az írások, itt személyes emlékeztetéseket, közös élményeket, a barátok által megrajzolt portrét olvashatjuk. A tematikus részekben a szerzők a tihanyi bencés közösség és az egész magyar bencés család szellemi horizontján tekintenek végig, kiegészítve azt nem szerzetes tisztelegők írásaival. A könyv az alábbi címen érhető el: a Tihanyi Bencés Apátság boltjaiban és a győri bencés perjelség ajándékboltjában kapható, Érdeklődés: apatsag.tihany@canet.hu, illetve: a www.bdszkiadvanyok.blog.hu oldalon.

„Aurum igne probatum est”

címmel, 2010. nagyböjtjének első napján tette közzé a BDSZ elnöksége felhívását, melyben Schifferer József (Ph 80) hatgyermekes diáktársunk házának, műhelyének leégése kapcsán kérte a diáktársak támogatását. (lásd BDSZ Hírlevél 2010/1.szám)

Az eltelt időben történeteket foglalja össze Vörös Balázs, aki az újjáépítés karmesteri feladatait vállalta. Köszönjük, hogy Balázs helyettünk is pártfogásába vette Sifit és családját, kérjük, hogy segítsenek továbbra is, ha tehetitek.

BDSZ elnöksége

Támogatásokat a Bencés Diákszövetség 10403356-33500155-00000000 számlájára kérjük utalni/befizetni; közlemény: Sifi háza

tásra kerül minden, hiszen a földem is sok helyen tönkrement, akkor épüljenek meg rendesen a hátsó falak is. Az első megoldás emberi és szakmai oldalról volt megengedhetetlen, a második anyagi oldalról. Úgy döntöttünk inkább hiszünk és bízunk, hogy az anyagiakra lesz megoldás, de a józan gondolkodással nem megyünk szembe.

Ez év tavaszára álltak a falak, és elkészült a vasbeton földem. Nyáron elindult a tetőszerkezet építése is. Az új falak egyenesre és párhuzamosra „sikerültek” (nem sokszögre, mint a régi fal). Sok

apró ésszerű módosítás és egyéb kényeszerű ok miatt, végül le kellett állni a munkával. Újra kellett tervezni, engedélyeztetni, melyek már végképp nem voltak bekalkulálva.

További segítség nélkül nehéz lett volna megmondani mikor és hogyan zárul a történet,

vagyis az építkezés.

A sok-sok balszerencse után jött végre egy kis szerencse is. A család egyik ismerőse beajánlotta Sifiket, és a történetet egy TV-műsorba, az Álomépítőkbe. Ma már újra folyik a munka. Építik az álmot, a házat, és a műsort.

De nem lennének ferences diák, ha nem koldulnék egy kicsit. Sajnos a munka újraindítása, vagyis hogy annak minden feltétele rendezett legyen, sokba kerül, melynek anyagi nehézségei még terhelik a családot. Még maradtak rendezetlen tételek benne, amik csak külső segítséggel oldhatók meg.

VÖRÖS BALÁZS

Szentendrei Ferences Gimnázium
Öregdiákjainak Országos Egyesülete

A baj sosem jár egyedül

2009 februárjában Budakalászon leégett egy hat gyerekes család háza. Ahogy szokták mondani, „a baj nem jár egyedül”. Sifiek (Schifferer Józsiék) nem csak a fedélt veszítették el a fejük fölül, hanem leégett az asztalos műhely, a gépek és rengeteg faanyag. A család bevételi forrása is odaveszett. Segítséget kértünk és kaptunk is sok helyről.

Minden adományért és segítségért köszönetet mondunk.

De sajnos a baj nem jár egyedül. A ház olyan volt, mint a magyar családok. Ha megvizsgálánk a több gyerekes családok költségvetését, közgazdász szemmel nézve biztos sok esetben arra a következtetésre jutnánk, hogy rég össze

rengeteg szorgos kéz segített a romok első körben való eltakarításában. A helyi önkormányzat gyorssegélyt adott és vállalta a felújítási tervek elkészíttetését. Nyár elejére megérkezett az építési engedély. Gyűjtést szervezetek sok helyen, így az iskolánkban a Ferences Gimnáziumban, az Öregdiák Egyesületben (SZEFER), budakalászi egyházközösségekben, ferences templomokban, Bencés Diák Szövetségben és még számos helyen. A helyi és környékbeli vállalkozások igen kedvező áron adtak építőanyagot, sok helyen azt ingyen fuvarral is kiegészítve. A gimnázium kollégiumában lakhatott Sifiek két nagylánya.

A gyerekeik baráti köréből nagyon sok kétkezi munka segítette a bontást-építést.

kellett volna dőlniük. Ez a ház is ilyen volt. Mérnök szemmel és ésszel vizsgálva régen össze kellett volna dőlnie. Az udvar és az utca felőli homlokzat jól mutatott. Becsületes alapokra épült kőből és téglából, de nem így a hátsó falak. A bontás során kiderült, azoknak már nem jutott alap, azok a padló szinten a termett agyagon álltak. Igaz falnak is csak nehezen voltak nevezhetők a vályogba rakott faragatlan kövek. Ezeket tartószerkezetnek nevezni túlzás, hőszigetelésük nulla, és a mögé töltött földtől teljesen átáztak. Mindezt „ápolta és eltakarta” szükségmegoldásként egy utólag felhúzott gipszkarton fal.

Dönteni kellett, hogy marad minden így és visszaépül egy új fafödém (és természetesen a tetőszerkezet), vagy ha már úgylis a csupasz falakig visszabon-

Nagy fájdalommal tudatjuk, hogy a Budapesten, 1939-ben érettségizettek közül

DR. KÁROLY ISTVÁN közigazgatási szakértő,
az ugyancsak Budapesten, 1946-ban érettségizettek közül
pedig, egymás közvetlenül követően hárman is,

DR. FÜLEKY TIBOR orvos
DR. KESZELI SÁNDOR orvos
és

PROKOPP SÁNDOR mezőgazdasági mérnök
végleg elbúcsúzott tőlünk.

Dr. Károly István Savonában született 1921-ben, ahol édesapja, Károly Jenő 1926-ban a Juventus edzőjeként a bajnokság döntőjének mindent eldöntő harmadik mérkőzése közben szívrohamban meghalt. A család hazaköltözött Magyarországra, igen nehéz körülmények közé kerültek. Érettségije után Budapesten jogi doktorátus szerzett cum laude minősítéssel, majd az akkor a Műegyetemhez tartozó Közgazdaságtudományi Kar

Közigazgatási Szakán folytatta tanulmányait. A modern magyar közigazgatás kialakításában meghatározó szerepet játszóknak tartják, az Állami Népeesség-nyilvántartó Hivatal alapítói közé tartozott. Három nyelven beszélt. 1946-ban kötött házasságot, idén ünnepelték a 65. házassági évfordulójukat. Életének 91-edik évében halt meg, felesége és két lánya gyászolja.

Dr. Füleky Tibor Budapesten született 1928-ban, és itt szerzett orvosi doktorátust cum laude eredménnyel. Már másodéves korában, mint demonstrátor dolgozott. Először Szombathelyen, a tüdősebészeti osztályon dolgozott, majd a Békés megyei Déva-

ványán volt körzeti orvos és a szülőotthon vezetője. Később Budapestre került, majd ismét körzeti- és házi orvos lett Bazsiban, Veszprém megyében. Aranydiplomáját 2002-ben vehette át, nyugdíjas éveiben, 2003-ig a Péterfy Sándor utcai Vérellátó Központban dolgozott. Sportolt, vitorlázott, lovagolt, motorozott, elkötelezett Fradi támogató volt, az FTC Baráti körének köztiszteletben álló és az 1988-ban megalakult Magyar Lovas Körnek alapító és aktív tagja volt. 83 éves korában távozott közülünk.

Dr. Keszeli Sándor ugyancsak Budapesten született 1928-ban, és itt szerzett orvosi doktorátust. 1956-ban az Egyesült Államokba távozott, Philadelphiában élt, és anesthesiológus főorvos, osztályvezető volt a Chester County kórházban, de rendszeresen hazalátogatott eredeti hazájába. 83 éves korában halt meg szerettei körében, felesége, két fia és három unokája gyászolja.

Prokopp Sándor szintén Budapesten született 1928-ban. Édesapja, ugyancsak Prokopp Sándor olimpiai bajnok volt kisöblű puská céllovészben. Ő először az Állatorvosi Karra iratkozott be, de ott a bencés diákokat sújtó megkülönböztetések miatt nem szerezhette diplomát. Ezután eredményes munkájára való tekintettel fölvetették a Mezőgazdasági Mérnöki Karra, és ott szerzett diplomát. Később áttelepült Németországba, Viechtben élt, de rendszeresen hazalátogatott. 83 éves korában halt meg, haláláig felesége ápolta, és hamvait kívánságára Budapesten, a Fiumei úti temetőben temették el.

Szakolczai György

Életének 68 évében elhunyt Dr. Schulek Ágoston.

Kedves Diáktársak!

Szomorúan tudatom, hogy Dr. Kuncz Elemér (Gy 47) pszichiáter, igazságügyi szakértő, a OPNI volt főigazgató-helyettese szeptember 22-én elhunyt.

Lelki üdvéért 2011. október 22-én 9.00-kor a Budavári Nagyboldogasszony Templomban mutattak be szentmisét, majd 15.00-kor a révfülöpi temetőben helyezték végső nyugalomra.

Mély fájdalommal és megdöbbenéssel tudatom veletek,

hogy a Bencés Diákok
Győri Egyesületének

oszlópos tagja és mókamestere,

Dr. Udvardi Pál (Ph 64)
gyógyszerész

barátunk és diáktársunk

2011. szeptember 7-én
autóbalesetben elhunyt.

Emlékét örökre megőrizzük!

2011. évben működő területi szervezeteink:

Bácskai 20/364-1117	6500 Baja, Liget u. 7. Vancsura László (Ph 84)
Budapesti 1/266-6750	1085 Budapest, József krt. 43. Ember Károly (Bp 51)
Délkelet-magyarországi 62/460-288	6791 Szeged, Barátság u. 2/a Atlasz Henrik (Ph 52)
Egri (Heves megyei) 36/517-209	3300 Eger, Hadnagy u. 11. Dr. Hanis Béla (Gy 75)
ÉK-magyarországi 47/398-118	3907 Tállya, Rákóczi u. 37. Dr. Sója Szabolcs (Ph 58)
Fővároskörnyéki 1/277-2186	1211 Bp., Kossuth L. u. 24. 8/35. Kovács Dezső (Cs 51)
Győri 96/315-988, 20/520-5766	9022 Győr, Széchenyi tér 9. (Jedlik terem) Molnár Zsolt (Gy 85)
Keszthelyi 83/515-113, 515-110	8360 Keszthely, Schwarz D. u. 84. Benkő Zoltán (Gy 84)
Komárom-Esztr. 34/334-973, 30/904-0943	2800 Tatabánya, Béla király krt. 20. I.2. Domnanovich Tamás (Kg 49)
Kőszegi 94/361-162	9730 Kőszeg, Munkácsy u. 3. Molnár Attila (Gy 71)
Piliscsabai 1/466-7615	1125 Budapest, Mátyás király út 47. Dr. Maróth Miklós (Ph 61)
Somogyi 82/577-020, 70/332-8577	7523 Kaposfő, Kossuth L. u. 163. Dr. Antal László (Ph 73)
Soproni 99/523-766; 30/9373-391	9400 Sopron, Templom u. 1. Szabó Péter (Gy 75)
Székesfehérvár 30/97-11-982	8000 Székesfehérvár, Távirada utca 2/A. III/9 Dr. Bodnár Zoltán (Ph 94)
Szombathelyi 94/312-594, 30/9472-966	9700 Szombathely, Tóth Árpád út 39. Dr. Andor Ferenc (Gy 62)
Tolna megyei 74/314-364, 20/9423-517	7100 Szekszárd, Kőrösi Csoma Sándor u. 32. Endrődi István (Ph 63)
Veszprém megyei 88/406-670	8200 Veszprém, Mártírok u. 11. Radó András (Gy 64)

TAGDÍJ: 5.000,- Ft/év az érettségit követő 5 év elteltével,
az érettségit követő 45. év eléréséig;

500,- Ft/év az érettségit követő első öt évben,
silletve az érettségit követő 45 év után.

A tagdíj befizethető: - sárga csekken vagy
- átutalással a 10403356-33500155-00000000 számlára
- közvetlen készpénzbefizetéssel a K+H Bank fiókjában
Külföldi utaláshoz további adat:

K+H Bank Zrt., Győr ; IBAN szám: HU76; SWIFT kód:
OKHBHUHB

Kérjük külföldön élő diáktársainkat, hogy minden esetben utalással teljesítsék befizetéseiket.

Kérünk mindenkit, hogy a befizetésnél /utalásnál olvashatóan tüntesse fel nevét, érettségije helyét és idejét.

EGYETEMI TAGOZATAINK AZ ORSZÁGBAN:**BUDAPESTI EGYETEMI TAGOZAT**

ELTE: SZABÓ TIBOR ZSOMBOR
budapesti tagozat vezetője
Tel.: 20/387-5851 E-mail: pite66@gmail.com

BME: LÁZÁR LEVENTE
Tel.: 20/280-80-58 E-mail: lazarlevente@gmail.com

Corvinus Egyetem: FONAI DÁNIEL
Tel.: 30/591-9840 E-mail: fonaidaniel@gmail.com

PPKE: KOVÁCS LÓRÁNT
Tel.: 30/406-8757 E-mail: kovacslorant@gmail.com

SOTE: PÁTKAI ZOLTÁN
Tel.: 20/852-0374 E-mail: pzoli5@freemail.hu

GYŐRI TAGOZAT: KÖRMENDI GÁBOR
Tel.: 20/319-2727 E-mail: kormendi.gabor@gmail.com

PÉCSI TAGOZAT: ZAGORÁCZ MÁRK
Tel.: 20/917-8912 E-mail: zagomark@gmail.com

SZEGEDI TAGOZAT: VÉGI ÁDÁM
Tel.: 20/218-9604 E-mail: vakond88@gmail.com

VESZPRÉMI TAGOZAT: BOLLA KRISTÓF
Tel.: 20/434-1947 E-mail: bollak@gmail.com

A BENCÉS DIÁKSZÖVETSÉG HÍRLEVELE

Felelős kiadó: Hortobágyi Cirill OSB

Felelős szerkesztő: Kovács Péter

Főszerkesztő: Bischof Péter

Tiszteletbeli főszerkesztő: dr. Scherer Norbert

Korrektúra: dr. Mester Sándor

Lapterv és tördelés: Hordós Csaba

Faber Stúdió, Veszprém, Mártírok útja 11.

Pénzesék Kft. Nyomda, 2083 Solymár, Mátyás király út 7.

A BDSZ elérhetősége:

Egyesületünk dokumentációs központja:

BDSZ, Mathias Corvinus Collégium
1518 Budapest Pf. 155

Adategyeztetési, tagdíjnyilvántartási ügyekben

PÉTER TAMÁS (Gy 2000) diáktársunk
elérhetősége peterthomas81@gmail.com,
telefonon: 20/229-5420, – lehetőleg az esti órákban.
Postacím: Péter Tamás, 9022 Győr, Újvilág u. 6.

A kiadványainkba szánt küldeményeket

a fenti postacímre, vagy KOVÁCS PÉTER (Ph 05)
szerkesztőnek a kope.kope@gmail.com
címre küldjétek. Tel.: 20/344-1134.

kiadványainkról: www.bdszkiadvanyok.blog.hu

Honlapunk: www.bencesdiak.hu

Levelezőlistánk: groups.google.hu/group/bdsz